

Salonky

Móda
z Hradce
ve světě

VŽDY NĚCO NAVÍC

UŽIJTE SI POHODLÍ JEDNOHO DODAVATELE PLYNU I ELEKTŘINY

Mějte energie „pod jednou střešou“ s novým produktem **KOMPLET** a ušetřete. Dodávka zemního plynu i elektřiny od jednoho dodavatele přináší **mnoho výhod**. Vše potřebné tak vyřídíte na jednom místě, budete mít **stále stejnou cenu silové elektřiny** po dobu 2 let a navíc stálý měsíční poplatek ve výši 0 Kč za odběrné místo elektřiny.

800 134 134
www.ppas.cz

 PRAŽSKÁ
PLYNÁRENSKÁ

Editorial

Jdeme dál!

HYNEK ŠNAJDAR / šéfredaktor

Je tento podzim jenom temný vzdych, na výlet ani jednou jsem se nepozdvihl, stojí v textu písně legendární kapely Plastic People of the Universe. Přestože vznikl v temných dobách socialismu, jako kdyby pasoval i na nelehkou koronavirovou dobu. My však jdeme dál a snažíme se stále naše čtenáře magazínem Salonky pozdvihnout k příznivějším myšlenkám. V Hradci Králové se před čtyřicetiletými narozeninami módní návrhářka Andrea Vytlačilová, která je „vlajkovou lodí“ listopadového vydání. Vzhledem k současné situaci pracuje ve svém ateliéru ve Mžanech a nemohla si osobně vyzvednout bakalářský diplom z nejprestižnější módní školy světa – Central Saint Martins v Londýně, kde studuje. Přišel jí domů ve dne, kdy odpovídala na naše otázky. Tato mladá dáma je plná optimismu. Věří, že krize brzy skončí a ona se v anglické metropoli pustí do magisterského studia. Salonky jí drží palce a vám čtenářům přeji příjemné čtení i lepší dny budoucí. ■

ANDREA VYTČILOVÁ / str. 6 ▶ 10

TOMÁŠ A ŠÁRKA PILAŘOVI

str. 12 ▶ 19

JAN HOLÁSEK

str. 26 ▶ 27

JOSEF BAVOR

str. 28 ▶ 32

EPO 1

str. 42 ▶ 46

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, Sídlo redakce: areál letiště, Piletická 542, 503 41 Hradec Králové, www.salonkyhk.cz, Redakce: Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, hynek@salonkyhk.cz, David Záruba, tel.: 777 466 138, david@salonkyhk.cz, Obchod, inzerce: Petr Marek, tel.: 602 122 729, obchod@tn-media.cz, Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, monika@tn-media.cz, Grafika: Michal Kriegler, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s.r.o., Číslo ISSN: ISSN 2694-7757, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 10 000, Regionální mutace: Královéhradecko, Titulní strana: Josef Zlámal.

INZERCE

Salonky

MAGAZÍN

VE KTERÉM MŮŽETE INZEROVAT

PR ČLÁNKY | INZERCE

Petr Marek | e-mail.: obchod@tn-media.cz
tel.: 602 122 729

Filip Hronek: hokejová megastar v Hra

Hradec Králové

Český rozhlas
75 let s vámi

ZPRÁVY Z REGIONU | ČESKÉ PÍSNÍČKY | DOBRÉ RADY
ATRAKTIVNÍ SOUTĚŽE | ZAJÍMAVÍ HOSTÉ

90.5 FM | 95.3 FM | 96.5 FM | R-HK
hradec.rozhlas.cz

Jak vzdorujete současné těžké době?

Jiří Hembal, balonář

Čínská chřipka se nás naštěstí dotkla jen tím, že máme doma tři školačky na domácí výuce. To je na medaili pro moji manželku. Jinak mi samozřejmě

chybí pokec s přáteli u pívka, ale jedeme dál. Každá bublina jednou splaskne.

**Lucie Peterková,
PR Muzeum východních Čech**

Možná to bude znít nabubřele, ale mně se zdá, že snadno. Snažím se udržet si nadhled a kontakt s přáteli, nepropadat skepsi a panice. Beru současnou situaci velmi vážně, ale zároveň nehodlám rezignovat na normální

život. Nemoc mě naštěstí míjí, i když už mě stihla taky zahnat do karantény. V práci mi pomáhají fajn kolegové, v umělecké branži kreativní parťáci a v osobním životě mí přátelé. Jo, a taky se absolutně nebráním humoru, toho mám naštěstí docela dost. V tomto ohledu jsem tedy veskrze pozitivní.

**Zuzana Boučková,
PR a komunikace s médii**

Ze dne na den byly zrušeny všechny mé tiskové konference, moderace i mediální tréninky. Vše špatné však bylo i pro něco

dobré. Mohla jsem se vrátit k práci u mikrofonu, namlouvání audiodokumentů a knih. A dnes, kdy „jsme opět doma“, mě tato činnost nabíjí. Důležité pro mne také je pozitivní myšlení, humor, legrace. Celá rodina se také udržujeme sportem, cvičením a přípravou dobrého jídla. ■

INZERCE

Audi Service

It's Audi time.

Audi sezonní servis.

V pohybu a v pohodě si užijete sezonu **s perfektně připraveným vozem v našem autorizovaném servisu Audi**. Odborně vyškolený tým, precizně zpracované originální díly, dokonale funkční příslušenství, kompletní služby Audi Pneu servisu se širokou nabídkou zimních pneumatik s PneuGarancí. Využijte naše profesionální servisní služby a užijte si bez obav každou cestu. **It's Audi time.**

Porsche Hradec Králové

info.hk@porsche.cz, www.porsche-hk.cz

Nejdůležitější je pro mě příběh

HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: ARCHIV ANDREY VYTLAČILOVÉ

Navrhuje pestrobarevné oděvy i šátky, sama však ráda chodí v černém. Mladá a velmi talentovaná módní návrhářka Andrea Vytlačilová (24) s kořený v Hradci Králové a nedalekých Mžanech, je ve svém oboru na svůj věk bez nadsázky skutečnou hvězdou, i když se za ni nepovažuje. Není to tak dávno, co obdržela bakalářský diplom z nejprestižnější módní školy světa - Central Saint Martins v Londýně, kde se také připravuje na navazující magisterské studium.

Pro tuto absolventku hradeckého Gymnázia Boženy Němcové je módní návrhářství životní cestou. Už během studií v anglické metropoli spolupracovala se světoznámými značkami Versace či Kenzo, do svého ateliéru si ji vybral proslulý módní návrhář Marc Jacobs a vyhrála soutěž Design a Fabulous Dress for Grayson Perry. Andrea, která má v módní branži ještě všechno před sebou, ochotně poskytla rozhovor magazínu Salonky.

Když jste byla malá holka měla jste tendenci se předvádět v různých převlecích před zrcadlem?

Jako malá holka jsem byla hrozně stydlivá, navíc jsem nikdy nechtěla prezentovat sama sebe jako model. Jakási nejistota mě provázela i na gymnplu, kdy jsem měla při zkoušení před tabulí velkou trému. Přesto, protože jsem inklinovala ke kreslení, jsem toužila studovat vysněnou módní školu v Londýně. Věděla jsem, že pokud to tedy chci, musím se zbavit strachu a plachosti. Ta touha byla nakonec větší než ty obavy.

Kreslení byla vaše záliba od dětství?

Ano, kresba byla a je mou posedlostí, kreslím hodně a neustále. Moje matka je biologka, takže jsem hodně kreslila přírodní motivy. Navíc jsem vyrost-

la ve vesnici Mžany a tam bylo k přírodě blízko. Bylo toho ale více, měla jsem takový širší záběr.

Studovala jste gymnázium Boženy Němcové v Hradci Králové. Měla jste už v době studia sen, že se jednou stanete módní návrhářkou?

To zrálo už v základní škole. Postupně jsem se kresbou dostávala k oděvu a chtěla jsem jít na vysokou školu do zahraničí. Cíleně jsem tedy šla na gympl, kde se studovaly cizí jazyky, kromě angličtiny také francouzština. Cizí jazyky se mi později hodily.

Kdy k tomu rozhodnutí definitivně došlo?

Byl to nejdříve jen obrovský sen a až do maturity jsem nevěřila, že se splní. Navíc jsem nevyrostala v uměleckém prostředí a neměla jsem v tomto směru žádný vzor. K tomu rozhodnutí nakonec došlo ještě před maturitou.

Podporovala vás v tom rodina?

Moji rodiče i prarodiče mé rozhodnutí brali spíše s rezervou. Věřili, že mě to baví, ale spíše si pro mě představovali nějaký praktický obor. Mé směřování vnímali spíše jako koníček k seriózní profesi. Měli v tomto ohledu pragmatický pohled.

Kdy jste si podala přihlášku na nejprestižnější módní školu světa Central Saint Martins v Londýně?

Vzhledem k tomu, že jsem se o tu školu zajímala už delší dobu a věděla, že přípravný proces je poměrně dlouhý, během gymnázia jsem začala pracovat na portfoliu, které je pro přijetí klíčové. Přihlášku jsem podala na začátku maturitního ročníku, protože přijímací zkoušky v Anglii se dělají ještě před maturitou. To bylo štěstí. Kdyby to nevyšlo, stihla bych doma příjmačky na nějaký jiný obor.

Jak vypadalo vaše portfolio? Čím jste zaujala?

Škola neměla žádné konkrétní požadavky. Prostě jsem vytvořila svůj svět, který jsem jim představila. Ve svých projektech jsem zaznamenávala počáteční inspirace přes proces tvorby až k finálnímu produktu. Byly to převážně oděvy. Více než na výsledek, který je samozřejmě zajímavý, svou pozornost soustředili spíše na samotný proces. Ptali se, jak jsem přemýšlela, jak jsem hledala vlastní cestu, jak postupovala, co šlo a co naopak nešlo.

Co vám prošlo hlavou, když přišla ta úžasná zpráva, že vás přijali?

Dozvěděla jsem se to dlouho před maturitou. Zpráva přišla e-mailem, nikoliv poštou, jak je u nás zvykem. To mě trochu zaskočilo. Hrozně dlouho jsem tomu nemohla uvěřit. Musela jsem to v hlavě zpracovat a byla jsem strašně šťastná. Rodina měla nakonec také radost, i když zase řešila praktické věci: jak tam budu žít, kde budu bydlet a podobně.

Jak jste se cítila, když jste překročila poprvé práh londýnské školy? Trvalo dlouho, než jste se tam adaptovala?

Když jsem tam v roce 2015 přišla poprvé, zase jsem se styděla, měla jsem strach kreslit před lidmi, protože jsem to dělala v soukromí a byla zvyklá ukázat až výsledek. Moc jsem si nevěřila. Tempo školy bylo ale rychlé, učitelé nás hodně podporovali, měli jsme spoustu konzultací... Brzy jsem našla svůj systém, takže před a adaptace byly poměrně rychlé.

Letos jste se dočkala absolutoria.

Dokončila jsem bakalářskou část a obdržela diplom. Mám velkou radost, že se mi to podařilo. Teď mě čeká ještě magisterské studium.

Co jste představila jako svou bakalářskou práci?

Barevně živější oděvní kolekci kompletně pře-

SALONKY

Hynek Šnajdar

Včera a dnes

Všechno souvisí se vším a všechno se také zároveň mění. Co bylo včera, může být i dnes a možná ještě ve výraznější podobě. Zatímco v jarních měsících, kdy do republiky vtrhla nákaza covid-19, nikdo přesně nevěděl, jaké to bude mít následky, po prázdninovém nadechnutí, je to zase tady. Weby všech možných médií se předhánějí v rekordních nárůstech nakažených, jako kdyby se dopředu nevědělo, že virus tady krouží pořád.

Každopádně, na jaře byl Hradec Králové téměř vylištěn, v současné době to není tak extrémní.

A změnil se zřejmě ještě přístup k těm, kteří mají či měli s covidem co dočinění. Tehdy byl nakažený člověk mnohdy brán jako něco odpudivého a téměř odsouzeného, dnes po řadě testů, které prokázaly šířící se nákazu, už to tak není. Jako kdyby se populace začala smířovat s tím, že se to týká každého, i když si někteří myslí, že ne. A také v mém bezprostředním okolí přibývalo těch, kteří se nakazili, ale naštěstí statečně vzdorovali, a i když to bylo těžké, nedělali z toho humbuk.

Takový první případ jsem zaznamenal v okamžiku, kdy byl nějakou dobu domluven rozhovor s Pavlem Pechancem, který před časem vstoupil do druhého sedmiletého období jako biskup Královéhradecké diecéze Církve československé husitské. Těsně předtím mně však pan biskup oznámil, že je covid pozitivní a rozhovor se nakonec udělal na dálku. V této souvislosti mě zaujal jeho přístup k této skutečnosti. „Nevím přesně od koho a kde jsem se nakazil, ale hned jsem věděl, že covid nikomu nepřeji. Nejvíce nepřijímám na tom je, když máte podezření, že jste nákazu rozšířil dál a nechtěně ublížil druhým,“ řekl s tím, že by určitá nejistota doby mohla posunout lidi k větší pokoře. „Moc bych to společností přál, abychom byli více obezřetnější vůči nejisté budoucnosti a uměli lépe chránit sebe, přírodu i naše mezilidské vztahy,“ dodal.

Přes všechna omezení, ať už nutná i méně nutná, která bohužel zasáhnou hlavně ekonomiku, je třeba vzdorovat nepříznivému osudu a nepropadat panice. „Když moji rodinu zasáhl covid, nakazili jsem se já a moji dva synové. Samozřejmě nám nebylo dobře. Museli jsme přerorganizovat domácnost, ale nakonec jsme to v karanténě zvládli a jsme z toho venku. Po počátečních obavách jsme se všichni zbavili strachu, což může být recept i pro ostatní. Strach nechte za dveřmi domova,“ radí můj kamarád, který má covid za sebou.

Vám, čtenářům, magazín Salonky přeje hodně osobní odvahy, zdraví a samozřejmě poutavé čtení, které vás odvede od chmurných myšlenek. ■

rodně barvenou avokádovými peckami, moruškami, borůvkami, okvětními lístky, levandulí. Oděv je moje hlavní téma a kolekce vycházela z českého folkloru, krojů, tradice, řemesel a částečně z přírody. Kolekce byla hlavně hedvábná a bavlněná.

Co vám dosavadní studium školy dalo?

Úplně se mi otevřely obzory. Nikdy předtím jsem nedělala oděvní design naplno, teprve až v Londýně. Je to obrovská příležitost. Škola je geniálně vybavená i technicky a propojená s rozmanitými módními domy ve světě, s nimiž lze pracovat na různých projektech. Ve škole se hodně podporuje vzájemná spolupráce napříč obory, iniciují se naše vlastní projekty, takže kreativě se meze nekladou. Navíc Londýn je hodně umělecké město, což je pro nás velké plus.

Pomohla vám k tomu, abyste se zbavila ostychu a nejistoty?

Myslím, že ano. Stejně ale tím, že se zabývám kreativní prací, která je hodně subjektivní, vždycky vše beru více osobně, protože to vychází ze mě. Už jsem se však naučila brát svou tvorbu kriticky a hledám věci, které mě mohou někam posunout.

Už během studií si vás do svého ateliéru na základě vašeho portfolia vybral známý návrhář Marc Jacobs. Proč?

Jedním z benefitů studia je možnost během školy pracovat přímo v průmyslu, a ještě před dokončením jdeme do ateliérů. Asi jsem ho svou prací nějak zaujala, tak si mě vybral. Marc je ve styku s lidmi hodně osobní, neodtažitý, velmi vstřícný, nehraje si na hvězdu, i když by klidně mohl. V jeho ateliéru je skvělý tým lidí z celého světa. Měla jsem tedy to štěstí, že moje práce ho zaujala a pak jsem se podílela na kolekci, která se stala součástí newyorského fashion week.

Absolvovala jste i zajímavé zahraniční stáže.

Ano, měla jsem možnost pracovat v různých státech, což považuji za nedocenitelné. Nejprve jsem byla ve Stockholmu v Acne Studios, což je švédský módní dům. Tam jsem se věnovala dámským i pánským printům, tedy vizuální podobě látek. Potom jsem se přestěhovala do New Yorku, kde jsem byla u Marca Jacobse, a pak jsem pracovala pro značku Kenzo v Paříži.

Kromě toho jste spolupracovala například i s Versace. To musela být velká zkušenost, ne?

Jeden z projektů, na kterém jsme pracovali ve škole, byl přímo ve spolupráci s Versace. Vytvářeli jsme pro ně koncepty, které využili v rámci své kolekce. Oděvní domy vedou často návrháři, kteří studovali u nás ve škole, takže se vracejí a vybírají si lidi ke spolupráci.

Čím konkrétně se v módním návrhářství zabýváte?

Mým specifikem je spojení oděvu a printu. Navrhují si nejen látku, ale také finální oděv, takže na tom pracuji od začátku do konce. Všechno vychází z kresby, linky. Hodně se také věnuji hedvábným šátkům. Nová kolekce se jmenuje Bohemia, tedy Čechy.

Čím se necháváte inspirovat?

Mám ráda folklor a přírodu, může to být ale klidně i film nebo knížka. Nejdůležitější je pro mě příběh, který se snažím předat prostřednictvím oděvu nebo šátku. To mě asi nejvíce inspiruje.

Máte svoji vlastní značku?

Ano. Moje jméno Andrea Vytlačilová. Zahrnuje hlavně šátky, hedvábné šaty, sukně a další oděvy.

Kde jsou vaše produkty k mání?

Mám vlastní e-shop. Mé věci lze ale najít i v butiku Kláry Nadešlynské v Dlouhé ulici v Praze, s níž spolupracuji už pět let, a také tady v Hradci Králové ve FOX Gallery na Velkém náměstí.

Kolik času věnujete módnímu návrhářství? Máte vůbec prostor i na jiné aktivity nebo jste módou doslova pohlcena?

Myslím, že hodně času. V kreativním prostředí

Olfincar
Jedeme v tom s Vámi

AUTORIZOVANÝ PRODEJ A SERVIS VOZŮ

VŠECHNY CESTY VEDOU K NÁM

Volkswagen Hradec Králové:

Na Rybárně 1670
500 02 Hradec Králové

Volkswagen Trutnov:

Královédvorská 517
541 01 Trutnov

Škoda Hradec Králové:

Na Rybárně 1670
500 02 Hradec Králové

Toyota Hradec Králové:

Brněnská 1228/6
500 03 Hradec Králové

Toyota Pardubice:

Hradecká 570
533 52 Pardubice

Volvo Trutnov:

V Aleji 101
541 01 Trutnov

Ford Hradec Králové:

Bratří Štefanů 66
500 03 Hradec Králové

Prodej ojetých vozů Choustníkovo Hradiště:

Choustníkovo Hradiště 40
544 42 Choustníkovo Hradiště

www.olfincar.cz

jsou období, kdy skoro vůbec nespím a potom je to zase volnější. Není to rovnoměrné. Kromě toho ráda běhám, cvičím jógu, což jsou protipóly mého módního návrhářství.

S autorským designem na šátek jste postoupila do světové soutěže, kterou pro mladé návrháře z celého světa vyhlásila ikonická firma Hermès. Jak jste s ním uspěla?

Byla to spíše náhoda, na soutěž jsem narazila přes školu. Poslala jsem tam výtvarný návrh šátku, který se jim líbil. Bohužel kvůli aktuální pandemii koronaviru byla soutěž přerušena a vyhlášení výsledků bude muset být posunuto.

Velkou roli ve vašem životě bylo nepochybně setkání s britským výtvarníkem a držitelem Turnerovy ceny Graysonem Perrym, když jste vyhrála soutěž Design a Fabulous Dress for Grayson Perry. Vzpomínáte na to s hrostí?

Grayson je určitě klíčová osoba v tom, co jsem dosud mohla zažít. Hodně mi pomohl propojit věci, které mě baví, a posunout je někam dál. Pomohl mi také více věřit tomu, co dělám. Díky němu jsem propojila kresbu s látkou. Začala jsem vytvářet nástěnné tapiserie a byla to super příležitost. Vytvořila jsem do soutěže oděv včetně nástěnného obrazu, který se věnoval českému folkloru, víře, prostě tomu, co je nám blízké. Byla to asi šest metrů dlouhá kresba, kterou jsem skenovala a vytvořila

z ní oděv i tapiserii. Graysona to zaujalo, což vedlo nakonec k tomu, že jsem soutěž vyhrála.

Nejsou módní trendy pomíjivé?

Určitě jsou. Proto si myslím, že je třeba investovat do věcí, které jsou dobře řemeslně zpracované a trvanlivé. Z mého pohledu je důležité, aby věci měly svůj příběh.

Trendy jsou sice pomíjivé, ale stále se vracejí. Třeba to, co se nosilo před dvaceti lety, je dnes opět v módě.

Je přirozené, že se věci vracejí, navazuje se tím na něco z minulosti. Myslím, že je správné navazovat na tvůrce z předchozích generací, je to nejen v oděvu přirozená interakce.

V čem ráda chodíte vy?

Mám ráda černou a ráda v ní chodím.

Trpíte profesionální deformací a sledujete, co na sobě lidé mají?

Asi ano. Někdy mě to inspiruje, nebo mně připomene něco, nad čím jsem už přemýšlela. Je to asi tak, jako když zubař sleduje stav zubů jiných lidí.

Čeho byste chtěla v módním návrhářství dosáhnout? Jaké si kladete cíle?

Byla bych ráda, kdybych stále mohla dělat to, co mě baví. Těšilo by mě, kdyby moje výrobky lidé rádi nosili a rezonovali s nimi. Dále bych chtěla pracovat na tom, co vytvářím teď: šátky, oděvy s nějakým konkrétním příběhem. Ráda bych také šila pro nějaký oděvní dům. Všechno je to ale otevřené.

Jste mladá a úspěšná. Netočí se vám z toho někdy hlava?

Je to všechno relativní. Samozřejmě je super, když přijde kladné ohodnocení mé práce nebo se nějakému klientovi líbí můj šátek. Byla jsem nedávno na designbloku v Praze. Největší odměnou tam pro mě bylo, když tam někdo přišel v mém šátku, který si koupil už dříve. Krásné také je, když mi někdo napíše svůj příběh související s mým šátkem.

Vracíte se do Hradce Králové?

Vracím a moc ráda. Mám tady rodiče i prarodiče. Kousek odtud ve Mžanech mám ateliér, kde tvořím většinu věcí. Chtěla bych v Hradci pokračovat ve své tvorbě, protože to tomu městu dlužím. Narodila jsem se tady i studovala, chci mu to vrátit. ■

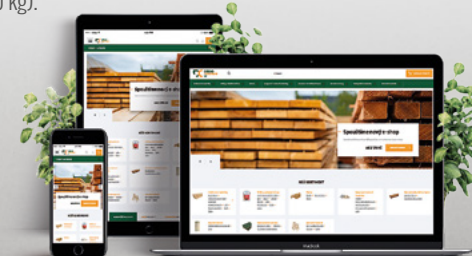
Brikety z jehličnatých dřevin

- » Ekologické brikety jsou vyráběny ze směsi modřínového a smrkového dřeva bez pojiv a příměsí.
- » Dřevěnými briketami lze topit v krbu, v kotli na tuhá paliva i kachlových kamnech.
- » Vlhkost briket je max. 12% a výhřevnost dosahuje 17 MJ/kg.
- » Brikety dodáváme v balení 8 kg (-5%), rozměr balení cca 245 x 75 x 450 mm.
- » Odběr možný od jednoho balení po celé palety (paleta = 1 000 kg).

Brikety MATRIX je možné zakoupit i přímo u výrobce, společnosti MATRIX WOOD, Trebešov u Rychnova nad Kněžnou.

Nakupujte bez front!

V našem e-shopu kdykoliv a z pohodlí Vašeho domova nebo firmy.

Snažíme se, aby byly housle co nejdokonalejší

HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Houslařský rod Pilařů je v Hradci Králové už téměř sto let opravdovým pojmem. Stavění houslí se v rodině generačně dědí a v současné době se tomuto řemeslu, které je rovněž skutečným uměním, věnují ve svém ateliéru Tomáš Pilař (1954) i jeho dcera Šárka Hušková Pilařová (1980). Oba mistři ve svém oboru se shodují, že rodová tradice je důležitá a byli by rádi, kdyby pokračovala i v dalších generacích.

Rod Pilařů v Hradci Králové staví a opravuje housle téměř sto let. Dá se říci, že je už legendou? Třeba jako firma Petrof?

Tomáš: I když působíme ve městě téměř jedno století, nedokážu říci, zda jsme legendou. To musí říci jiní. Z hlediska našeho rodu považují dědečka za legendu, který s touto aktivitou začal. Hradec je ale proslulé město hudebních nástrojů. Paralelně se tady rozvíjely tři firmy, které hudební nástroje vyráběly a proslavily se. Pianina a klavíry firma Petrof, plechové nástroje firma V. F. Červený & sy-

nové a nejmladším rodem, protože dědeček začínal až v roce 1924, jsme my, Pilařovi.

Jak, jako potomci vnímáte rodovou tradici? Do jaké míry je pro vás důležitá?

Tomáš: Rodová tradice v konečném výsledku vždy přinášela to nejlepší, bez ní by se něco od základů buďovalo složitě. Pokud na ni můžete navázat, je to mnohem jednodušší a přináší to třeba ještě lepší výsledky. V našem oboru je mnoho specifik, kdy se například dědí materiál, který je ve skladu běžně i třicet let, z něhož se staví nástroje. Je to mezigenerační záležitost.

Šárka: Důležitá je pro mě v tom, že mám před sebou spoustu předků, kteří dokázali úžasné věci. Snažím se na to navázat minimálně tak, abych udržela kvalitu. Mám v tomto ohledu velkou výhodu, protože můžu navázat na předky, aniž bych začínala od nuly. Zároveň to ale vnímám jako obrovský závazek.

Proč se váš dědeček vydal právě touto cestou?

Tomáš: To je jednoduché, v rodině už jeden houslař byl. Tomuto řemeslu se u Patočky v Jičíně vyučil dědův strýc Antonín. Ten jako tovaryš potom odešel do Berlína, kde pracoval u předních houslařů. Etabloval se tam, založil vlastní firmu nazvanou Anton Pilar, která byla brzy velice úspěšná, měla v meziválečném období skvělé renomé a existuje tam dodnes už ve čtvrté generaci. V rodině vznikl pocit, že jde o dobré řemeslo, proto se dědeček vydal touto cestou. Byl to jeho osud a život, ta kreativní práce ho zcela pohltila a v oboru se dokázal uplatnit po všech stránkách.

A vy?

Tomáš: V podstatě jsem neměl na vybranou, nebyla jiná volba. Bylo to dané také tím, že můj starší bratr, který by měl přebrat rodovou štafetu, se tomu vzepřel, protože měl sklony k elektrice. Tak to zbylo na mě. Původně jsme měli dílnu ve městě na Dukelské a já jsem tam jako dítě příležitostně chodil. K té práci jsem neměl nijak zvláštní vztah a nevěděl jsem, do čeho jdu. Cítil jsem jenom obrovskou zodpo-

vědnost a nevěřil jsem si. Jak šel ale čas, tak se mi ta práce zalíbila, vyhovovala mému naturelu, protože byla tvůrčí. Myslím si, že jsem tátu jako žák nezklamal a vzal jsem to zodpovědně. Brzy mě houslařina také pohltila stejně, jako dědečka nebo tatínka.

Šárka: U mě to bylo úplně jinak. Odmalička jsem byla přesvědčená, že budu dělat housle, že je to jasná volba. Kolem puberty, kdy bylo potřeba zvolit školu, se mě táta ptal, zda jsem si skutečně jistá, že se chci vydat rodovou cestou. Samozřejmě později, když už jsem měla rodinu, nebylo možné, aby mě to řemeslo zcela pohltilo, protože nastaly i jiné starosti. Pokud ale třeba večer mám zase chvíli času, jdu do ateliéru, protože mě ta práce skutečně baví.

Vzpomínáte si na svoje úplně začátky?

Šárka: Když jsem chodila do základní školy, měli jsme už dílnu v domě, kde žijeme. Měla jsem to pod nosem, do dílny jsem pravidelně docházela a dostávala první drobné úkoly. Začátky tedy byly někdy v té době, i když jsem měla spoustu dalších zájmů. Chodila jsem do hudebky, sportovala a netrávila jsem v dílně veškerý volný čas. Po základce

INZERCE

tn_média **Salonky**

Chcete mít Hradec
pod palcem?

**VOLEJTE
PETRA!**

+420 602 122 729

obchod@tn-media.cz

jsem nešla do školy v Lubech u Chebu, ale zůstala tady, studovala s uměleckými řezbáři a do Lubů jsem jen jezdila dělat zkoušky. Doma jsem získala skutečně skvělou praxi.

A na první housle, které jste postavili?

Tomáš: Samozřejmě, že si vzpomínám. Zpočátku jsem se učil zacházet s nářadím, dělal jsem jednoduché práce, hlavně opravy. Na nové nástroje mě táta pustil až ve čtvrtém ročníku školy v Lubech, kdy už jsem řemeslo trochu ovládal. Postavil jsem v té době svůj první nástroj. Pamatuji si, jak jsem si na něm dal pod dohledem otce záležet. Bylo mi necelých devatenáct let.

Šárka: Mezi mnou a tátou byl rozdíl v tom, že neměl jinou možnost než mě brzy pustit k postavení prvního nástroje. Museli jsme totiž dodržet osnovy nastavené školou v Lubech. Bylo potřeba, abych do konce druhého ročníku nástroj přivezla ukázat. Tím ale, že jsem do dílny chodila už dříve než do školy, měla jsem už nějakou zkušenost. Myslím si, že se můj první nástroj povedl.

Máte ho ještě?

Tomáš: Ano, dodnes ho mám schovaný.

Šárka: Mám ho také, ale darovala jsem ho svému manželovi, který tady restauruje housle. On mi také svůj první nástroj daroval a dodnes na něj hraje v orchestru.

Jaké vlastnosti musí mít dobrý houslař?

Tomáš: Především musí mít v přeneseném slova smyslu dobré oči. Tedy ne jako ostříž, ale musí

vnímat a vidět krásy tvarů, mít estetické citění, bez toho to nejde. Potom by měl být trpělivý a zručný. Samozřejmě musí být obdařen určitou inteligencí, aby se snažil zachovat maximum toho původního a nahrazovat pouze to nejnětější.

Šárka: V podstatě k tomu nemám co dodat. Vidím to sama na sobě. Když přijde nějaká složitá oprava, je potřeba zachovat nástroj co nejvíce v původním stavu a zároveň ho dokázat opravit. Je také nutné mít dar určité improvizace. Tam vidím rozdíl mezi mnou a mým manželem, který díky technickému myšlení si s opravami poradí mnohem snadněji.

Tvoří houslařina spojitou nádobu řemesla s uměním?

Tomáš: Smyčcové nástroje jsou z rodiny hudebních nástrojů jedněmi z mála, které se dají nazvat uměleckými díly. Nástroje starých italských mistrů, jako jsou Stradivari či Guarneri, to jsou artefakty nedozírné umělecké hodnoty i ceny. Pokud houslař dokáže vytvořit skutečně hodnotný nástroj i po stránce výtvarné, tak je naděje, že přetrvá věky.

Šárka: To jednoznačně, možná ještě více. Když máte před sebou obraz, vidíte hned, jak si s tím malíř poradil. U houslí je ale nutné, aby nástroj dobře hrál. To je další aspekt, který je velmi důležitý. Snažíme se, aby byly housle co nejdokonalejší.

Když každý z vás staví nástroj, radíte se navzájem?

Tomáš: Vždycky to tak bylo. Když je nějaký problém, sejdeme se a diskutujeme o tom, jaký postup zvolit. To je výhoda toho, že pracujeme pod jednou střechou v jednom ateliéru.

Jak dlouho trvá postavení jednoho nástroje?

Tomáš: Samotný proces trvá třeba půl roku, protože některé věci nejdou urychlit. Když jsou jednotlivé díly hotovy, nechají se zahnědnout na sluníčku,

Tecam

DODAVATEL MATERIÁLU PRO VÝSTAVBU A ÚDRŽBU INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ.

Materiál pro velké stavby i drobné odběratele.

Každému odběrateli nabízíme materiál
v nejvyšší kvalitě.

ŠIROKÁ SÍŤ POBOČEK

Praha | Brno | České Budějovice | Plzeň
Hradec Králové | Chomutov | Olomouc

www.tecam.cz

tím dostanou krásnou teplou barvu. Lak musí navíc doschnout. Trvá to tedy půl roku, ale někdy také až rok.

Šárka: Mám to také tak. Ještě záleží na samotném houslaři, jak je zručný, a navíc, jaký má dar vidět ten tvar. Některé věci prostě nejdou uspěchat.

Když to trvá tak dlouho, je pro vás hotové dílo satisfakcí?

Tomáš: Hlavně je to obrovské očekávání. Sice si věřím, ale přece jenom se musí dbát na to, že nástroj bude hrát skoro na sto procent. Zvuk samozřejmě ovlivňuje materiál, který se může lišit a mít jiné vlastnosti. Je to jako u lidí, kteří si jsou sice podobní, ale uvnitř hodně odlišní. My ty vlastnosti dřeva musíme poznat během poměrně krátké doby, abychom mohli postavit housle s kvalitním zvukem, a v tom je právě to umění. Porozumět dřevu a konstrukci pak přizpůsobit tak, aby housle hrály opravdu téměř na sto procent.

Šárka: Cítím to podobně. Je to obrovská radost, ale zároveň je tam určitá míra strachu, aby to bylo podle představ. Pak přijde ta obrovská úleva, když se to podaří. A pak další, když přijde muzikant a je z nástroje nadšený. To je radost. Potom je ale trochu těžké loučení, když si nástroj muzikant odnáší.

Tomáš: Hlavní satisfakcí je určitě nadšená reakce zákazníků, a to, že jim housle přináší radost.

Dřevo na housle musí zrát řadu let. Je to pravda?

Tomáš: Dřevo musí být vyzrálé minimálně třicet i čtyřicet let. Já jsem pracoval s materiálem, který jsem kupoval už jako mladý kluk. To, co kupujeme dnes, je určeno pro další generace houslařů. Jezdíme ho kupovat ke specializovaným pilám, které se zabývají vyloženě rezonančním dřevem. U nás to bylo v Lubechu u Chebu, pak vznikly pily v německých městech Mittwaldu nebo Bubenreuthu, kam dnes jezdíme pro dřevo. Jeho zpracování na housle je pak úplně speciální, má to svoje specifická pravidla. Na stavění houslí je ideální alpský smrk.

Předpokládám, že při stavění houslí je důležité také ovládnání tohoto nástroje a hudební sluch. Hrajete na housle?

Šárka: To, že houslař nemá hudební sluch a na nástroj nehraje, ještě nutně neznamená, že by nemohl postavit dobrý nástroj. Když ale sluch má a na housle hraje, je to obrovská výhoda. Muzikanti k nám nechodí jen proto, že potřebují něco opravit, ale, že mají problémy se zvukem. Houslař, který v tomto směru dokáže sám prohledat a vyhodnotit, do-

káže ho také snáze odstranit. Jako dítě jsem hrani na housle nesnášela, začalo mě to bavit až koncem základní školy. Táta mně ale tenkrát řekl, že když chci housle stavět, tak na ně musím umět hrát. Dnes jsem ráda, že na ně hraji, je to dodnes mým koníčkem a přínosem.

Tomáš: U Šárky jsem vycházel ze svých zkušeností. Sice jsem chodil od pěti let do houslí, ale nikdo se mnou necvičil, protože rodiče neměli čas. Když jsem si uvědomil, že houslařinu budu dělat, začal jsem sám cvičit, ale už jsem to nedohnal. Proto jsem dbal na to, aby Šárka hrála a cvičila.

Kdo jsou adresáři vašich nástrojů?

Tomáš: Za ty roky se naše nástroje stavěly pro mnoho významných muzikantů, ale já bych jmenovat nechtěl. Hlavní, co mě uspokojuje, je stavění nástrojů především pro mladé lidi, kteří je potřebují a dokážou se s nimi sžít. Ti největší houslisté v drtivé většině mají potřebu hrát na staré nástroje zvučných jmen, zejména na stradivarky nebo guarnerky, patří to k prestiži.

Kolik houslí jste za dobu, co se řemeslu věnujete, postavili?

Šárka: O každém nástroji si vedeme záznam, je to takový jeho občanský průkaz. Zapisujeme si i průběh jeho stavby, jsou v tom zaznamenány zkušenosti, které si nelze zapamatovat. Když řešíme nějakou neobvyklou situaci, lze se do záznamů podívat. Evidujeme také, komu jsme nástroj prodali. Za svoji kariéru houslařky jsem postavila zhruba padesát houslí.

Tomáš: Já už jsem postavil asi 300 houslí.

Kolik zakázek máte v současnosti rozpracovaných?

Tomáš: Celý život to mám tak, že zakázky se hromadí a jsou na několik let dopředu. Je to o tom, jak dlouho je ten adresát ochotný a schopný čekat. Existuje jakýsi pořadník, v současné době čekají zhruba do tří let.

Housle také opravujete? Poskytujete servis?

Šárka: Táta se většinu času věnuje stavbě nových nástrojů a k tomu provádí opravy. Já to mám opačně, věnuji se spíše opravám a k tomu stavím nástroje. Nástrojů, které jsou potřeba zrenovovat a opravit, je spousta. Navíc se hudební školy, což je samozřejmě dobře, začaly zajímat o to, na co děti hrají. Těší mě, že se hudebky starají o nástroje, které je třeba dát do hratelného stavu, a tomu se s manželem také hodně věnujeme.

HLEDÁME NOVÉ ZAMĚSTNANCE!

NABÍDKU AKTUÁLNĚ OBSAZOVANÝCH POZIC ZÍSKÁTE NA WWW.CONTINENTAL.JOBS.CZ.

Vitesco Technologies Czech Republic s.r.o.
Volanovská 518, 541 01 Trutnov
800 800 552 (zelená linka)

WWW.VITESCO-TECHNOLOGIES.COM
WWW.CONTINENTAL.JOBS.CZ
PERSONALNI.TRUTNOV@CONTINENTAL-CORPORATION.COM

SILNÝ PARTNER, SILNÝ KLUB

JSME HRDÝM PARTNEREM HRADECKÉHO HOKEJE

MATEX HK

www.matex.org

Do jaké míry vás zasáhla pandemie koronaviru, ta jarní i ta současná?

Tomáš: Naše práce, kterou máme na několik let dopředu, nesouvisí s okamžitým výsledkem, takže nás to nijak zvlášť nezasáhlo. Je ale pravda, že jsem stavěl nástroj do Anglie a kvůli pandemii si ta paní pro něj nemůže momentálně přijet a trvá to už dlouho. Naštěstí je vstřícná a nabídla mi, že ho zaplatí a až to půjde, tak si ho od nás převezme.

Šárka: Na jaře, když vypukla epidemie, nikdo u nás dva měsíce nezavonil. Samozřejmě, jak už jsem říkala, provádíme opravy, které jsou dlouhodobé. Kdybychom tuto práci neměli, problém by to byl. Samozřejmě se lidé mohou dostat do ekonomických problémů a v budoucnu třeba nebudou mít prostředky na nové nástroje. To jsou ale věci, které nemůžeme ovlivnit.

Stavění houslí určitě spolyká velké množství hodin. Máte čas na své koníčky? Čím se zabýváte ve volném čase?

Šárka: Kdybych byla pilná, jako moji předci, tak bych na koníčky asi čas neměla. Já ale miluji život se vším, co přináší. Říkám si, že jsme tady jednou, a ne na moc dlouho, takže si chci užít i něco jiného než práci. Snažím se zkombinovat práci s domácností, dětma, hraním v orchestru, folklorem, trénováním dětí v judu a jejich vedení ve skautu. Zkousím to nějak vyvážit, ale je to samozřejmě také věc kompromisů.

Tomáš: Všechny moje koníčky mně sežrala práce. Mým velkým koníčkem byla mykologie, ale nemám na houby čas. Za důležité ale považuji pohybové aktivity. Když to tedy vyjde, jezdím na kole, chodím na běžky a rád cestuji.

Máte stejně jako předci vás i vy svoje následovníky rodové tradice?

Šárka: Máme dva syny. Jednomu bude šestnáct a je už na střední škole. Je poměrně flexibilní a kdybychom od něj chtěli, aby se vydal touto cestou, tak by to asi udělal. Hraje na violoncello a baví ho to, ale nikdy jsem u něj neviděla nějaký větší zájem o naši práci. Nechtěla jsem ho do toho za každou cenu tlačit, protože si myslím, že by nebyl šťastný. Volbu jsme nechali na něm a zvolil elektro obor. Mladšímu synovi je osm a u něj už od malička vidíme spoustu indicí, které naznačují, že by se mohl dát na houslařskou profesi. Zároveň je to silná osobnost, která si linkuje život po svém, takže je hodně předčasné přemýšlet o tom, zda se jednou bude věnovat houslím. Samozřejmě

HOUSLOVÍ MÍSTRĚ

bychom byli moc rádi, kdyby tomu tak bylo a rodová tradice přes něj pokračovala.

Tomáš: V houslařské tradici není pouze hradecká čtyřgenerační posloupnost. V rodině bylo houslařů více. Například dědův bratr byl schopný opravář a restaurátor. Dalším je ještě bratranec Šárky, který je rovněž houslař. Vyučil se ještě u svého dědečka a má svoji vlastní dílnu v Třebši.

Iste oba hradeckí rodáci. Co pro vás toto město znamená, jak se vám v něm žije?

Tomáš: Už můj tatínek se hrdě hlásil k tomu, že je hradecký patriot a já to cítím stejně. Narodil jsem se tady, žiji tady a vůbec si neumím představit, že bych byl někde jinde. Je to město, kde máme všechno – sport, kulturu, dobré divadlo a filharmonii. Zároveň je to vzdušné město s hezkou okolní přírodou.

Šárka: Nevím, co bych k tomu dodala, vnímám to stejně jako táta. Sice ráda cestuji a líbí se mi spousta měst, ale také si neumím představit, že bych měla žít jinde. Je to moje město. ■

ZSHK

NEJLEPŠÍ ZDRÁVKA V REPUBLICE JE V HRADCI. NENÍ DIVU, ŽE O JEJÍ STUDENTY JE ZÁJEM.

Studenti zdravotnických škol jsou v kurzu – a to doslova. V současnosti byste sotva našli obor, který potřebuje tolik kvalifikovaných pracovníků. Zájem o absolventy hradecké Zdravotnické školy strmě stoupá – zdravotní sestry a bratři se o práci bát rozhodně nemusí. V době, kterou právě prožíváme, jsou v nemocnicích vítáni nejen absolventi, ale i stávající studenti. Těch hradeckých pomáhá ve Fakultní nemocnici několik desítek – a to na odběrových místech COVID-19 i na lůžkových odděleních. Na otázky o Zdravotnické škole nám odpovídala ředitelka školy Soňa Lamichová.

Zájemce o studium na zdravotnické školy často vede k rozhodnutí touha být užitečný ostatním a pomáhat. V současné situaci byla část Vašich studentů povolána k pohotovosti ve Fakultní nemocnici. Kolik studentů aktuálně pomáhá a na jakých pracovištích?

Studenti se zapojili už při jarní vlně koronavirové epidemie a ani teď nezůstávají stranou. V podstatě všichni studenti končících ročníků oborů Praktická sestra a Diplomovaná všeobecná sestra jsou v terénu – někteří byli vyzváni hejtmanem našeho kraje, jiní se sami domlouvali v nemocnicích i jiných zdravotnických a sociálních zařízeních a reagovali tak na volání o pomoc. Laboranti z Vyšší odborné školy pracují v biochemické laboratoři ve FNHK a farmaceuti

pomáhají v nemocniční lékárně. Studenti ostatních oborů se pak podle potřeby zapojují v místě svého bydliště, pomáhají s nákupy pro seniory, venčením psů lidem v karanténě apod. A přidávají se další – třetáci na střední i studenti prvních a druhých ročníků VOŠ. Jsou to desítky studentů, kteří cítí odpovědnost a zapojují se do práce – a já jsem na ně patřičně hrdá.

Služba v nemocnici během pandemie je často přirovnávána ke službě v první linii. Někteří z nich pracují v odběrových centrech, která jsou provizorně zřízena pro tento účel – mimo prostor nemocnice, často v mobilních buňkách. Myslíte, že studenti, kteří projdou touto zkušeností, budou lépe připraveni na mimořádné situace? Rozhodně. Naši studenti prokazují touhu pomáhat a vědí, že bez perfektních znalostí a objevení a rozvíjení vlastního potenciálu to nejde. Toto jsou znaky hrdinství a zdravotníci, i naši studenti, jsou pro nás hrdinové.

Vaše škola získala titul Nejlepší zdravotnická škola roku. Čím se udržujete na první místě a proč si ke studiu vybrat právě hradickou zdravotnickou školu?
Toto ocenění jsme převzali v roce 2017 a stali jsme se tak historicky prvními vítězi této nové soutěže, která se stala součástí přehlídky Sestra roku. Je to zavazující a my se snažíme tomuto hodnocení dostát. Síla naší školy není jen ve vyba-

vení odborných učeben, využívání moderních pomůcek i výukového softwaru, zázemí, která nám poskytují špičková odborná pracoviště zejména Fakultní nemocnice Hradec Králové. Mnohem víc je to o výborných odbornících, kterými naši pedagogové jsou, o skvělých lidech, kteří ve škole vytvářejí přívětivou a podporující atmosféru.

A proč si vybrat právě hradickou zdravotnickou školu?
Protože je prostě nejlepší. Nabízíme studentům výuku propojenou s praxí, obohacenou exkurzemi a přednáškami vynikajících odborníků. Nabízíme jim mnoho možností, jak smysluplně trávit volný čas. Naši studenti pracují s podporou učitelů na svých vlastních projektech, jezdí na sportovní, lyžařské a ekologické kurzy, soutěží v různých oblastech – úžasný je např. náš studentský tým první pomoci. Naši studenti také vstupují do mateřských a základních škol s programy Hrou proti AIDS a Zdravý úsměv. Máme partnery v mnoha zemích Evropy a díky projektům se tak studenti i pedagogové dostanou na zahraniční stáže, vyzkouší si, jak se domluví, vidí, jak to dělají jinde a odnesou si tak spoustu zkušeností.

Poptávka po absolventech zdravotnických škol už několik let převyšuje nabídku. Vaše škola má téměř tisícovku studentů a každý rok vyšle do praxe přibližně 200 absolventů. Co můžete udělat proto, abyste pokryli poptávku zdravotnických zařízení po kvalifikovaném personálu?
Na to je velmi těžké odpovědět – kapacitně skutečně na víc nestačíme. Velkou naší předností ale je, že jsme čistě zdravotnická škola, v republice už to tak běžné není, zdravotky jsou slučovány s nezdravotnickými obory a často se právě ty naše obory dostávají do pozadí. V tom jsem klidná, protože celá naše škola žije a dýchá pro zdravotnictví, a pokud tím „nasákné“ každý náš student a zamíří do nemocnic, laboratoří, lékáren, pak jsme zvládlí svůj úkol.

Jaké studijní obory nabízíte?
Pro ty, kteří vědí, že chtějí pracovat ve zdravotnictví, ale nejsou dosud rozhodnutí, v jakém oboru, je ideální maturitní obor Zdravotnické lyceum – tam student „ochutná“ ošetřovatelské

i technické předměty, jako jsou např. somatologie, psychologie a vybrané laboratorní metody. Naší doménou jsou ale ošetřovatelské obory – Praktická sestra na střední škole a Diplomovaná všeobecná sestra na vyšší odborné škole. Jsme rádi, že se mezi voškové obory po letech vrátila i Diplomovaná dětská sestra.

Jako jediná škola v kraji nabízíte také vzdělávání v „technických“ zdravotnických oborech ...
Ano, v tom jsme jedineční nejen v kraji, ale i v širším regionu. Na střední škole je to asistent zubního technika (letos ho neotevíráme) a laboratorní asistent, na vyšší odborné škole pak diplomovaný zubní technik, zdravotní laborant a farmaceutický asistent. Zejména laboratorní obory by mohly uchazeče zaujmout, dnešní dění kolem koronaviru prokázalo jejich velkou důležitost a jasnou perspektivu.

V letošním roce se k hradické zdravotnické škole upíná pozornost i z jiného důvodu ...
Důležitým momentem pro výběr školy je u budoucích studentů motivace pomáhat. Proto jsme si v minulém roce nechali vytvořit nový komunikační styl školy. Chceme, aby veřejnost viděla, jak důležité je připravovat kvalitní zdravotníky, že práce sester a lékařů pomáhá zachraňovat lidské zdraví a životy. Heslo „Víme, co ve vás je“ mluví jak na naše studenty, kterým dáváme potřebné znalosti a zkušenosti, aby se stali samostatnými, zodpovědnými osobnostmi. Mluví ale také o tom, že naši absolventi vědí, co je ve vás. Znají dokonale lidské tělo a způsoby, jak se o něj starat. Na našem Facebooku vám studenti ukazují první pomoc i jak se o sebe starat, abyste byli zdraví. Jsme rádi, že se nám tímto novým způsobem komunikace podařilo oslovit i porotu prestižní soutěže Zlatý středník, ve které jsme se umístili na prvním místě v kategorii Zdravotnická péče a na 3. místě v kategorii Rebrand, což je obrovský úspěch. Předběhly nás jen značky Kofola a Plzeňský Prazdroj.

Kompletní informace o škole najdete na stránkách nebo na FB.

studujnazdravce.cz

www.zshk.cz

KOMUNIKACI ZSHK TVOŘÍ
www.realness.cz

SALONKY REVUE

NUUK ANEB SKANDINÁVIE U SLEPÉHO RAMENE LABE

Na břehu řeky Labe, nedaleko Fakultní nemocnice v Hradci Králové, se ukrývá výjev jako z krajiny u finských jezer. Skandinávskou atmosféru v podobě první hradecké venkovní sauny s názvem NUUK přinesly do města dvě nadšené mladé dámy Aneta Kohoutová a Natálie Kratochvílová.

Co znamená jméno NUUK, které zní jako kouzelné zaklínadlo, a jaká úskalí s sebou nese takovou saunu otevřít? O tom se dočtete v rozhovoru s jejími zakladatelkami. NUUK je skvělé místo pro relaxaci a saunování, po kterém se můžete skočit zchladit přímo do řeky. To ale rozhodně není vše. K dispozici je zde také osvěžovna, což je odpočinková zóna s prostory pro setkávání či kulturní akce, a nechybí ani kadibudky.

Dámy, představte se prosím našim čtenářům? Co vás přivedlo k saunování a vzniku NUUKu?

Jsme Aneta a Natálie, dvě holky, které tvoří projekty, na které samy rády chodí. Jedna seversky blond, druhá jižansky tmavá. Každá máme své vlastnosti, které jsou často naprosto protichůdné, ale dobře se doplňují a pomáhají nám realizovat společné nápady. Těch je občas tolik, že je pro ně někdy Hradec příliš malý. Známe se od dob, kdy jsme společně pracovaly za barem v kině Bio Central. Nejprve jsme si do oka moc nepadly, pak jsme ale začaly společně v kině pořádat různé akce a točit autorské reportáže z divadelního festivalu. Aneta potom odjela do Finska na pracovní stáž a já jsem za ní na týden přijela do Helsinek. Tam se celý plán zrodil. V sauně v lese za Helsinkami, v malých chatičkách u zamrzlého jezera, kde hřál kromě kamení i nekonečný proud filtrované kávy, jsme si řekly: Proč by tohle nešlo v Hradci, který nemá o vodní plochy nouzi a příroda je jen pár

kroků z centra? Tím se roztočil kolotoč událostí a příprav. Pořádných obrátek nabral 30. listopadu roku 2016 otevřením malých chatiček na kolech u téměř zamrzlého Labe. Stejně jako ve Finsku zde hřála kromě kamení i ta nekonečná filtrovaná káva. A také se zde odehrála spousta nových setkání, kulturních programů a táboráků, kterých se nebojíme ani v zimě. NUUK je přece severan!

Jaká je idea vašeho projektu a podnikání? Co bylo vaším cílem?

Chvilí po tom, co jsme NUUK otevřely, o nás vyšel článek, který se pyšnil titulkem: Dvě podnikatelky z Hradce otevřely venkovní saunu. V tu chvíli jsme nevěděly, jestli se máme smát nebo se cítit dotčeně. Podnikatelský záměr je úplně ta nejposlednější věc, co se s NUUKem pojí. Ideou i cílem je dělat věci, které nás baví, na naše konta připsou nekonečno radosti a taky pár kapek potu. Chceme nabídnout lidem to, co nám samotným v Hradci chybělo - bezčasí, táborák, kulturní divočinu a saunářskou zátočinu.

Bylo těžké projekt rozjet?

Těžkostí byla spousta, ale vždycky je v důsledku převážila pozitivita. Třeba ve věcech praktických byla horká hlava často rychlejší než racionální uvažování. Naštěstí jsme vždy pod sebou měly zachytanou síť a pád zpět do reálného světa tak nebyl nikdy tolik bolestivý. Otevřít NUUK nakonec stálo

více času a úsilí, než jsme si na začátku představovaly. Projekt se dvakrát přesouval na jiné místo, musel se postavit cirkusům při koupi maringotek a neúprosně zápasil s byrokracií. Energie vložená do tohoto boje se nám ale s každou další naplněnou saunou vrací.

Když zmiňujete záchranou síť, myslíte někoho konkrétního? Pomáhal vám někdo s realizací?

Samozřejmě, spousta lidí. A pořád pomáhá. Největší pomoci se nám dostalo a stále dostává od bratrů Dyntarových, kteří jsou výrobci naší sauny. Máme ji od nich pronajatou a oni se o ni skvěle starají. Byl to vlastně zázrak, že nám přišli do cesty. NUUKu ale celoročně pomáhá daleko více lidí, ať už jde o brigády na přísun dřeva či technický provoz. Díky nim naše Labská zátočina pořád ožívá a žije. Světla sice padají na nás dvě, ale NUUK tvoří početná skupina lidí, kterých si moc vážíme.

Co to znamená NUUK?

Na začátku názvu stála jeho grafická podoba a naše písmena. Natálie křestní a Anety příjmení, mezi nimi dvě U jako vlnky. Hezky to vypadalo, hezky to znělo. A taky to asociovalo film Nanook of the North (Nanuk - člověk primitivní) o životě eskymáků. Až potom jsme zjistily, že je to také hlavní město Grónska. Všechno do sebe zapadlo a jméno NUUK začalo žít svým životem.

Co považujete za největší úspěch za dobu provozu sauny?

Že ještě nevyhasnul nejen plamen v kamnech, ale i v nás, ve všech saunářích, kteří nás navštěvují. Ten úspěch pro nás znamená kontinuální bytí NUUKu. V tom je možná klíč k tomu prostě být a mít z toho radost. Úplně jednoduše, považovat každé škrtnutí sirky za úspěch.

Foto: Karolína Ketmanová

NUUK je momentálně vzhledem k protikorona-virovým opatřením uzavřený. Máte nějaké plány do budoucna? Připravujete nové akce?

My budeme rády, že prostě otevřeme, že se naše zátočina zase zapotí a Labe zasypí po tygřím skoku prvního naháče. Hodně nás mrzí, že se zavřelo zrovna v tomto pro saunování nejhezčím období, kdy se v řece odráží barevné listy, louka je zahalená mlhou a člověk může sedět venku ještě zabalený v dece s čajem a zenovým výhledem. Ale situace je taková, že raději otevřeme, až budeme moci být zase tím místem příjemna a klidu, bez zbytečného riskování. Kulturní program tedy zatím neplánujeme. Co ale už začínáme žhavit, je nový saunový festival, který bychom rády uskutecnily na přelomu září a října 2021. Navážeme jím na Nábřeží saunářů, které jsme pořádaly před rokem v centru města.

Uvažovali jste o nějakém dalším takovém projektu v Hradci Králové?

Uvažovaly a dokonce na něm už pracujeme. Pořádáme v centru města každou poslední neděli v měsíci akci s názvem Náblesí. Jde o otevřený bleší trh na labské náplavě, kam si zvyklo chodit už docela velké a různorodé množství lidí. Je to zase něco jiného, ale opět tento projekt propojuje lidi a tvoří volnočasovou kratochvíli, která přináší radost i nová přátelství.

Je něco, co byste rády vzkázaly nejen příznivcům saunování, ale i všem ostatním čtenářům Salonku do současné doby?

Nápadů se nám honí hlavou spousta a nejde je všechny vtěsnat do jedné odpovědi. Když se oprostíme od klisé typu, že by lidi měli jít tam, kam je to táhne, nebo že se saunováním není nikdy pozdě začít, tak se dostaneme ke střetu s realitou. NUUK je už podruhé zavřený kvůli vládním opatřením a i kdybychom mohly vymyslet různé klíčky, rozhodly jsme se nastavená pravidla respektovat. Kvůli tomu se někdy setkáváme s negativními reakcemi okolí. Lidé nám píšou, proč zavíráme a posloucháme hloupě vládu, když sauna přece utužuje zdraví a měly bychom tedy nechat otevřeno. Ten příběh má takovou pointu, že i když děláte volnomyšlenkářský projekt, tak se pořád musíte řídit určitými pravidly. Tím nemyslíme jenom vládní nařízení, ale i nějaký vnitřní kompas morálních mantinelů. Pohyby jeho stříčky se ne vždy musí zalíbit všem, a to je úplně v pořádku. ●

Andrea Kaplanová

LEPŠÍ IMUNITA, PLEŤ I NÁLADA

Positivní účinky saunování jsou známy již po staletí. Teplota v sauně se pohybuje kolem osmdesáti stupňů Celsia, tep se zvyšuje minimálně o třetinu a srdce pumpuje až dvakrát tak více. Tělo celkově vypotí až půl litru potu. To jsou (přibližné) efekty horka na náš organismus.

Právě vliv na proudění krve a srdce má pozitivní účinky při prevenci kardiovaskulárních a dalších onemocnění. Při saunování se také vyplavují endorfiny a zvyšuje se hladina serotoninu, což navozuje pocity štěstí. Teplem se uvolňují namožené svaly a díky intenzivnímu pocení se čistí pleť. Odplavením toxinů a nečistot dochází ke zlepšení vzhledu pokožky. Sauna tak představuje mnohem víc, než jen příjemný relax po mrazivém dnu.

Saunování je obecně zdraví prospěšné. Nutno však zmínit, že v určitých případech je nutné jej vzážit. Opatrnost a konzultace s lékařem je vhodná

především v případě těhotných žen, mladistvých, lidí s vysokým krevním tlakem i jinými kardiovaskulárními onemocněními či srdečními vadami.

Jak se saunováním začít?

Prohřívání organismu přispívá k vyšší tvorbě obranných protilátek. Po určité době ale jejich hladina opět klesne, proto vám pouze jedna návštěva zlepšení imunity nezaručí. Pokud ale se saunováním začínáte, nenuťte se do extrémních výkonů. Pro začátek postačí pouze několik minut. Zůstaňte jen tak dlouho, jak vám to bude příjemné.

Tipy pro podporu imunity

V současnosti jsou sauny uzavřeny, imunitě však můžete přispět i doma. Adaptace těla na extrémní podmínky lze dosáhnout i pomocí klasického otužování. Tělo se tak učí snadněji udržet teplotu. Studená sprcha zní děsivě? S určitou mírou odhodlání a překonáním počátečních nepříjemností se může stát součástí vašeho života celkem snadno. Doporučuje se začít se střídáním teplé a studené vody a zakončit studenou. Pro podporu imunity, ale také dobrý spánek je vhodné před spaním větrat a teplotu v ložnici udržovat okolo 18 stupňů. (ak) ●

INZERCE

TC
TECHNOLOGICKÉ
CENTRUM
HRADEC KRÁLOVÉ

digiLAB

DIGITÁLNÍ LABORATOŘ

PC stanice	3D scanner	Adobe Creative Cloud
Grafický tablet	3D tiskárna	Autodesk software
4K zobrazovač	Virtuální realita	Vývojové nástroje

Potřebujete modelovat, renderovat, animovat, pracovat se zvukem a videem nebo tvořit třeba projekty pro virtuální a rozšířenou realitu? digiLAB nabízí špičkové technologické zázemí, díky kterému můžete svůj nápad dotáhnout do všech detailů.

Vaši fantazii se meze nekladou!

www.tchk.cz/digilab

TROPICO

BY HILDING ANDERS

Poslední možnost vyměnit matraci!

85x195
DOPRODEJ
až
-60%

Změřte svoji váleudu či rozkládací gauč a vyměňte původní matraci (často složenou ze 3 dílů) za novou. Změnu pocítíte na vlastní záda. Nabízíme doprodej výběhových modelů v dřívě běžném rozměru **matrací 85x195 za skvělou cenu.**

Vyspěte se pohodlně i na chatách a chalupách.

Vyberte kvalitní ortopedické matrace do dětských či studentských pokojů.

Zjistěte, na čem spí nebo odpočívá Vaše babička či děda, a dopřejte jim pohodlí.

Pořídte si přistýlku pro návštěvy za skvělou cenu.

OBJEDNÁVEJTE NA

www.matracetropico.cz/doprodej nebo volejte +420 481 587 410

Chci pomoci Hradci, aby šel kupředu

Nedávné volby do Senátu v obvodu číslo 45 Hradec Králové měly dvě odlišné tváře. Zatímco v prvním kole celkem s přehledem 19,54 procenta hlasů postoupil jako první do finále Jiří Mašek (ANO), ve druhém kole měl poměrně jasně navrch druhý finalista a jeho bezpartijní protikandidát Jan Holásek (HDK+TOP+SE+Z+LE). Ten obdržel 15 138 hlasů, což bylo o 7690 více než v kole prvním a představovalo to 70,23 procenta hlasů.

• HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ARCHIV JANA HOLÁSKA

Tento zásadní obrat a drtivé vítězství ve druhém kole je podle hradeckého právníka, zastupitele a nyní také nového senátora Holáska dáno zejména tím, že se mu podařilo získat podporu mnoha demokratických stran, hnutí a hradeckých osobností a rovněž ho podpořili neúspěšní demokratičtí protikandidáti z prvního kola, kterými byli docent Pavel Vacek (Piráti) a profesor Jan Čáp (KDU-ČSL).

„Myslím si, že demokraticky smýšlející voliči vážili cestu do volebních místností, šli hlasovat, a proto ten výsledek dopadl pro mě dobře,“ řekl Salonkám Holásek s tím, že už od začátku druhého kola voleb byl pro něj průběžný výsledek příznivý, na rozdíl od kola prvního. „Tam to zpočátku nevypadalo úplně nejlépe,“ připustil.

Přestože účast voličů v prvním kole byla vysoká, na úrovni více než 42 procent, a to zejména díky tomu, že se paralelně konaly i krajské volby, druhé kolo bylo o zhruba polovinu slabší. Podepsaly se

na tom šířící se pandemie nákazy covid-19 a také skutečnost, že voliči nedostali volební obálky poštou, jak tomu bylo týden předtím. „Mnozí si pak ani neuvědomují, že se druhé kolo senátních voleb vůbec koná. To je určitě problém. Možná by stačilo, kdyby se druhé kolo konalo za čtrnáct dní a rozeslaly se obálky s dvěma hlasovacími lístky, tak by ta účast byla určitě vyšší,“ myslí si nový senátor.

A s čím jde Holásek do druhé komory parlamentu především? „Chtěl bych určitě dopomoci k tomu, aby Hradec Králové a okolí šly dopředu. Je to řada rozmanitých věcí, kde lze jako senátor pomoci. Rád bych intenzivně spolupracoval s obcemi na Hradecku, měl od nich pravidelnou zpětnou vazbu a sbíral podněty pro práci v Senátu. Chtěl bych se také zabývat celorepublikovou otázkou zvýšení dostupnosti bydlení u nás a na tvorbě s tím souvisejících nových zákonů,“ prozradil.

Nový senátor je navíc přesvědčen, že v senátorské funkci je naprosto jednoznačně výhodou jeho právníká profese. „V prvé řadě je potřeba, aby

v Senátu byly zastoupeny všechny profese. Každá má co přinést, ale právníci by tam měli být zastoupeni velmi silně, dosud tomu tak úplně nebylo. Jak všichni víme, hlavní rolí Senátu je kontrolovat zákony, které přijme Poslanecká sněmovna. Tam je právní profese velice přínosná a právní odbornost se hodí,“ sdělil.

Předtím, než vyšlo listopadové vydání magazínu Salonky, senátor Jan Holásek odpovídal na stovky přání a vzkazů od voličů a také poprvé navštívil Senát. „Proběhlo rovněž úvodní setkání se členy klubu Liberální demokracie - Senátor 21, do kterého bych měl vstoupit,“ uvedl. Jednou z jeho senátorských priorit je také rekonstrukce největšího hradeckého sídliště na Benešově třídě.

„Jsem v pravidelném kontaktu s obyvateli Benešovy třídy. Sledujeme aktuální postup či spíše nepostup rekonstrukce bulváru. Byl dohodnut termín pro setkání mezi mnou, obyvateli Benešovky a paní náměstkyní Věrou Pourovou. Měli bychom prodiskutovat naše řešení, jak s projektem rekonstrukce pohnout dopředu,“ prozradil Holásek a doplnil, že začal studovat návrhy zákonů a dalších podkladů na první zasedání Senátu v první polovině listopadu, kterého se osobně zúčastní a na němž bude skládat senátorský slib. ■

JAN HOLÁSEK (47)

Právník, hradecký zastupitel a otec šestnáctiletého syna. Vyrůstal v Hradci Králové ve Svobodných Dvorech, do školy chodil ve Svobodných Dvorech a Kuklenách, absolvoval Gymnázium J. K. Týla. Studentská léta strávil jako nadšený hráč volejbalu v dresu hradecké Slavie a welšské univerzity. V současné době žije v Novém Hradci Králové.

Po čase, který strávil nejen na studiích, ale také pracovně v Praze a v zahraničí, se před lety vrátil zpět do svého domovského města. Protože má zájem o veřejné dění, hned po návratu se zapojil do komunální politiky se záměrem napomoci tomu, aby byl Hradec Králové a okolí moderním a dynamickým regionem evropského formátu. Před dvěma lety byl za Hradecký demokratický klub zvolen zastupitelem města.

Soukromé rozhovory

Jedl z. s.

foto: Zuzana Lazarová

Bergmanovské variace na téma manželství a ztráty víry. Sonda do vztahu muže a ženy.

Za roli Anny získala Lucie Trmíková v roce 2019 Cenu Thálie a za tutéž roli Cenu Divadelních novin v kategorii „Herecký výkon“.

Režie: **Jan Nebeský**
Hrají: **Lucie Trmíková, Martin Pechlát, Zdeněk Maryška / Martin Dohnal**

středa 18. 11.
UFFO Trutnov
19:00 hodin

Svět je z velké části uvnitř těla

☛ HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: ARCHIV JOSEFA BAVORA

V době moderních technologií jich už moc není. Řeč je o anatomických malířích. Sedma čtyřicet let strávil v této profesi na Lékařské fakultě UK v Hradci Králové výtvarný pedagog, předseda Unie výtvarných umělců královéhradeckého regionu a malíř Josef Bavor (76). Někdejší anatomickou tvorbu dodnes propojuje se svou volnou tvorbou. Jeho abstraktním dílem se stále prolíná propojení přírody s lidským tělem.

Pane Bavoře, pokud vím, pocházíte z vesnice Lhotice u Mnichova Hradiště. Jaké jste měl dětství? Co vás jako kluka bavilo?

Měl jsem dva bratry, o jedenáct let staršího a o dva roky mladšího. Prožívali jsme po válce vesnický život se vším všudy. V éře Emila Zátopka, s kterým jsem měl to štěstí se později potkat na vojně a běžet s ním, mě to táhlo ke sportu.

Patřilo mezi vaše záliby už v té době kreslení?

Ano, od malička jsem rád kreslil. Zhruba od čtyř let to byli hlavně koně. Byli tehdy všude kolem nás. Dokonce mě jednou pustili do maštale, když na svět přicházelo hříbě, což jsem také nakreslil. Pak mě zajímaly hlavy lidí v časopisech, dokonce jsem nakreslil i Stalina, který byl v té době v každých novinách. Kreslil jsem i spisovatele, třeba Jana Neruda, Boženu Němcovou, nebo hudební skladatele Dvořáka či Smetanu.

Podporovali váš talent rodiče?

Maminka extrémně. Ráda se chlubila sousedkám, co jsem zase nakreslil. To jsem si ale moc nepřál, nechtěl jsem být středem pozornosti. Otec to registroval, byl ale trochu starosvětský. Asi by mě raději viděl na studiích, které vedou k nějakému praktickému

kému zaměstnání. Domníval se totiž, že malíř třou bídu, což je někdy pravda.

Nastoupil jste po základní škole na známou střední výtvarnou školu na Hollarově náměstí v Praze.

Při přijímačkách tam byla velká konkurence. Hlásilo se tam 300 uchazečů, brali jich necelých třicet včetně mě.

Školu jste nakonec absolvoval. Čím vás obohatila?

Bylo to v roce 1958. Dala mi určitě naprostý základ, učili tam totiž ještě starší profesori, kteří vyznávali takové tradiční pojetí. Škola mě každopádně posunula k tomu, že jsem pak dělal přijímačky na akademii.

Takže jste po maturitě chtěl jít na Akademii výtvarných umění?

Byl jsem doporučen profesorem ze střední školy a naši se s tím už taky smířili. V tom roce ale brali extrémně málo uchazečů, takže jsem se nedostal.

Kam jste tedy šel?

Dělal jsem ještě přijímačky na „peďák“, ale přišlo mi vyrozumění, že v Praze není místo na ubytování a musel bych jít do Brandýsa nad Labem, kde

4home

4home.cz

Hledáme kolegy do provozu logistiky v Hradci Králové

- příjem zboží na sklad
- vychystávání objednávek
- balení zboží
- příprava k expedici

Brigáda

Pracovní dobu lze dohodnout individuálně dle možností brigádníka. Práce je vhodná i pro studenty od 15 let s ukončenou povinnou školní docházkou.

Hodinová mzda **100 Kč**, po zapracování až **140 Kč**.

Práce na plný úvazek

Pracovní doba od pondělí do pátku od 6:00 do 22:00 – dvousměnný pracovní provoz.

Měsíční mzda **17.000 Kč** až **22.000 Kč**.

**KONTAKT
PRO ZÁJEMCE**

(v pracovní dny od 8:00 do 16:00)

jana.fojtlova@4home.cz

+420 737 060 958

M-SILNICE

Váš partner

pro silniční a mostní stavitelství

Kontaktujte nás reditelstvi@msilnice.cz www.msilnice.cz

byla pobočka. Nechtěl jsem ale opustit Prahu. Začal jsem shánět místo. Nakonec jsem z nouze Prahu přece jenom opustil a nastoupil na rok jako propagační grafik do Agrostroje v Jičíně. Pak jsem šel na dva roky na vojnu a zároveň dělal přijímačky na dálkové studium filozofické fakulty, obory výtvarná výchova a čeština.

Na filozofické fakultě tehdy učily malířské ikony, například Cyril Bouda, Kamil Linhart či Zdeněk Sýkora. Na kterého z nich nejraději vzpomínáte a proč?

Výborní byli všichni, ale nejraději vzpomínám asi na pana profesora Boudu, u kterého jsem dělal diplomku. Bylo to krásné období, i když poznamenané neblahými událostmi roku 1968.

Co vás nakonec zaválo do Hradce a kdy to bylo?

Po prověrkách jsem na tom nebyl dobře kádrově, odmítl jsem okupaci republiky a zdravotní sovětské armády v Turnově. Šel jsem sice do výroby, ale nechali mě naštěstí dodělat školu. Můj mladší bratr, který vystudoval antropologii v Praze, avizoval, že v Hradci Králové do vojny nastoupí na anatomii na lékařské fakultě. Jezdil jsem tam za ním. V roce 1971 mně oznámil, že tam končí paní Gabrielová, jde do důchodu a že shánějí anatomického malíře. Tam mě nakonec přes různé peripetie vzali.

Pracoval jste v anatomického ústavu Lékařské fakulty v Hradci Králové. Čím vás anatomie okouzila?

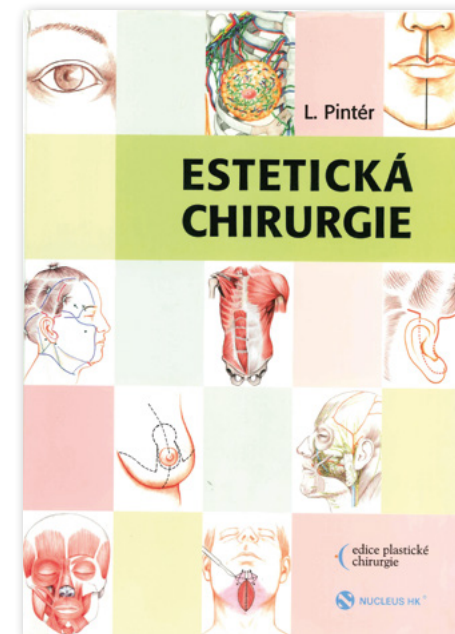
Mě už v té době bavily ilustrativní figurální kresby, tak jsem do toho rychle vplynul. Anatomie byla pro mě nový svět, přirovnávám to k verneovce 20 tisíc mil pod mořem. Člověk najednou vnímá něco pod povrchem, co má souvislost s přírodou, například větvení stromů, které je podobné větvení nervů. Ta analogie mě zaujala. Postupně mě to chytlo a stal se ze mě anatomický malíř.

Jaká je náplň jeho práce?

Vytváří pomůcky v podobě velkoplošných obrazů, podle nichž se studenti učili. Anatomie se vůbec neobejde bez obrazové dokumentace, která vede k obrazové i prostorové představivosti. Co je žíla, arterie, nerv, to právě vyjadřuje didakticky anatomický malíř.

Co je na anatomické malbě nejsložitější?

Pochopit a vklouznout do světa anatomie. Velmi složité je chápat různé odchylky a vyjádřit je kresbou či malbou. Velmi dobře mi v této oblasti šly kosti a svaly.

Kde vaše anatomické malby a kresby vznikaly? V ústraní, nebo jste se účastnil operací či dokonce pitev?

Operací výjimečně, když si mě ně klinice vyžádali chirurgové. Byl jsem například u amputace nohy. Potom jsem už hodně spolupracoval s klinikami.

Měl jste od lékařů zpětnou vazbu?

Měl. Byl jsem už úplně zahlcený prací. Ilustroval jsem v tomto směru řadu publikací.

V jednom rozhovoru jste nastínil analogii tvarů v přírodě a lidském těle. Vidíte v tom spojení?

Samozřejmě. To už je známé od renesance. Například génius Leonardo da Vinci kreslil tajně pitvané tělo, byl unikátní. Svět je z velké části uvnitř těla.

Dá se říci, že je lidské tělo přírodním zázrakem?

Je nejdokonalejší. A to jsem ještě nedal do souvislosti to hlavní, což je mozek a vesmír. Lidský mozek mě fascinuje a stále přivádí k údivu. Je to stále velká záhada.

Máte v oboru anatomického malířství nějakého následníka?

Na fakultě je člověk, který se tím zabývá, ale nedá

se říci, že je to následník, protože využívá už fotoaparát a počítače. Takovým klasikem je v Praze Ivan Helekal, absolvent UMPRUM, ten stále vytváří ilustrace.

Kam tedy v době moderních technologií směřuje anatomická malba a kresba? Je ještě vůbec nutné, aby se tělo či orgány kreslily ručně?

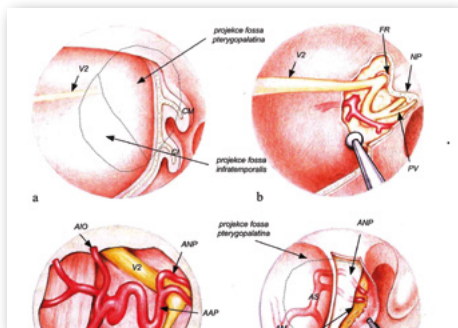
Technologie klasickou anatomickou malbu nedokáží stoprocentně nahradit. Vedou se o tom stále diskuse a profesori anatomie tvrdí, že bez názorného, zjednodušeného a přizpůsobeného se to neobejde. Fotografie nedokáže eliminovat odlesky, navíc zachycuje zbytečnosti odpoutávající pozornost, což u kresby nehrozí.

Součástí vaší výtvarné práce je i volná tvorba. Čím se necháváte inspirovat?

Právě anatomii. Začalo to první výstavou na konci sedmdesátých let. Ponořil jsem se do toho a zjistil, jakou má souvislost a jak jsou propojeny lidské tvary a příroda.

Čím vás toto propojení fascinuje?

Moje obrazy jsou sice abstraktně laděné, ale jsou v nich zachyceny konkrétní věci a analogie vnitřních částí těla s větvením stromů či kořenů. To mě stále fascinuje, stejně jako zmíněný mozek nebo buněčný vesmír. Vidím tam souvztažnost s přírodními motivy.

Stále se aktivně věnujete výtvarné tvorbě?

Snažím se, pořád chci něco vyjádřit i na úkor formy. Nechci dělat nic samoúčelné.

Jste předsedou Unie výtvarných umělců Hradec Králové. Co je hlavní činností této organizace?

Fungujeme už třicet let a hlavní náplní je převážně

ŘEKLI O NĚM

Prof. MUDr. Josef Špaček, DrSc.

Obraz Josefa Bavora zdobí stěnu mého pokoje a nese název Hnízdo. Nacházím v něm všechno. Celý vesmír, živý jako součást neživého, vše od genů v jádře buňky, přes zárodek života, hnízdo domova a boj o přežití až po hloubku vzdálených prostorů. V tomto obraze nacházím i sebe a svoje místo v kosmu.

Jiný obraz, Mikrokosmos, mě nutí k dalším myšlenkám, lze říci k ještě hlubším a obecnějším. Josef Bavor tady zašel až k samému okraji toho, k čemu už obvykle nemůžeme, co pro nás zůstává tajemstvím: Co je vědomí, odkud se bere? Existuje Bůh, neexistuje? Jsem evolutionista, nebo snad trochu i kreacionista? Je to něco, co mě přesahuje...a Josefa nejspíš také. Z jeho obrazů soudím, že tu odpověď taky hledá. Snad je jí bližší než já, možná ji pro sebe již našel. Já ne, a nikdy ji nejspíš nenajdu. Ale to hledání tajemství, i když asi marné, je krásné.

Prof. MUDr. RNDr. Jaroslav Slípka, DrSc.

Z dopisu malíři:

„Jste obdivuhodný ve spojování umění s vědou. Tak jako vědecký pracovník se snaží své jednotlivé nálezy zobecnovat, stejně tak Vy vidíte třeba ve stavbě pokožky onen zázračný obecný princip dialektiky všeho živého. Jenže vědci se obvykle nepodaří zobecnění dokončit, zatímco Vy své zkušenosti umíte skvěle zařadit do zákonitostí univerza, a především to umíte vyjádřit nesmírně něžně a velice kultivovanou formou.“

organizování výstav. Například hrabě Kinský nám slíbil, že na jeho zámku v Kostelci nad Orlicí bude mít naše unie každé dva roky výstavu.

Kolik má členů?

V současné době je nás pětasedmdesát, zejména malíři, grafici, sochaři, keramici a fotografové.

Co je úkolem předsedy?

Koordinovat činnost společně s matadorem, fotografem Milošem Vojřem.

Je Hradec Králové městem, kde se výtvarnému umění daří?

Domnívám se, že ano. Hodně k tomu nepochybně přispívá Galerie moderního umění, kde se pořádají skvělé výstavy. ■

4home

Všechny vánoční dárky pořídíte na
www.4home.cz

15 000 produktů
skladem

doprava zdarma
nad 1 000 Kč

doručení do
druhého dne

OVĚŘENO
ZÁKAZNÍKY

Heureka

Vyplatilo se nám nasadit roušky dřív, než to nařídila vláda

Jarní vlna epidemie koronaviru výrazně zasáhla i podniky, které dodávají komponenty pro automobilový průmysl. Propady tržeb u mnohých byly obrovské. Vitesco Technologies ale patří mezi společnosti, kterým se podařilo těžké časy zvládnout. „V dobách, kdy automotive v České republice i Evropě prakticky stál, jsme udrželi výstupy z našeho závodu na zhruba čtyřiceti procentech,“ říká ředitel trutnovského závodu Lukáš Rosůlek.

Více než dobře začal rok 2020 pro firmu, která dodává výrobky pro značky jako jsou BMW, Audi, Ford, Hyundai, Renault, PSA, Volkswagen, Daimler či General Motors. V prvních dvou měsících se držela nad výrobním plánem. Denně produkovala vysokotlaká diesellová a benzinová čerpadla, komponenty pro vstříkovací systémy, turbodmychadla, senzory oxidu dusíku, vysokotlaké senzory, akтуátory či recirkulační ventily spalin. Jenže v březnu začal rádit covid-19 a všeobecný boj s nálezou zasáhl i továrny. Trutnovské Vitesco Technologies ze dne na den přišlo o zhruba pětinu zaměstnanců. „Najednou jsme ztratili 400 našich kolegů, zaměstnanců z Polska, kteří se k nám nemohli dostat přes uzavřené hranice,“ připomíná Rosůlek.

Pro největší trutnovský průmyslový podnik to byla ale jediná větší ztráta. Možným výpadkům personálu se vyhnul včasným zavedením preventivních opatření. Zaměstnanci nosili roušky mnohem dřív, než přišel covidový čas. „V našem závodě jsme plošně a povinně nošení roušek zavedli ještě dříve, než bylo nařízeno vládou ČR,“ dodává ředitel.

Pro mnohé zaměstnance Vitesco Technologies nebyly roušky zásadní novinkou. Na mnoha odděleních na ně byli zvyklí i před covidem. „Stejně jako pro lékaře i pro mnohé z nás jsou součástí pracovního oděvu,“ vysvětluje Rosůlek. Firma si navíc vyráběla vlastní dezinfekci, omezila kontakty mezi kolegy na minimum, aby se případně nákaza ne-

mohla nekontrolovaně šířit a neohrozila chod závodu. „Firma zvládla první vlnu epidemie bravurně. Za to patří díky všem našim zaměstnancům.“

Dodnes se dodržují pravidla 3R - tedy nosit roušky, mýt si ruce a dodržovat dostatečné rozestupy. Opatření zavedená v březnu jsou ve firmě stále platná. „Nerozvolňovali jsme je ani na léto, opatření jsme zachovali a díky tomu máme dnes situaci velmi dobře pod kontrolou. Nebylo těžké o tom naše zaměstnance přesvědčit, pochopili vážnost situace,“ chválí Rosůlek.

Samozřejmě, bylo by bláhové si myslet, že se při tak rozsáhlé epidemii covid do firmy vůbec nedostane. Dostal, ale takových případů bylo skutečně minimum. „Pro nás je důležité, že zaměstnanec, který s onemocněním případně přijde a nemusí o tom třeba ani vědět, tak nenakazí nikoho ve svém okolí,“ upřesňuje.

Firma v covidové době s propadem odvolávek nespadla na 20 procent nebo dokonce méně, jako jiné firmy. Část zaměstnanců sice zůstala doma, ale na náhradu jejich mzdy až do konce srpna přispíval stát v rámci projektu Antivirus. „Závod jsme udrželi, výstupy neklesly pod 40 procent. De facto od května naše výroba neustále roste, v září jsme se dokonce vrátili na původní plán,“ přiznává Rosůlek.

Vitesco Technologies i proto potřebuje zhruba dvě stovky nových zaměstnanců. Snaží se je získat přímo na Trutnovsku. Nabízí přitom atraktivní pozice, které jsou vhodné nejen pro absolventy středních odborných škol a učilišť. Aktuálně poptává například technology, kvalifikované seřizovače i výrobní dělníky. „Potřebujeme jak dělnické profese, tak odborníky na to, abychom byli schopni obsluhovat všechna špičková zařízení a technologie, které tu máme,“ uvádí personální manažer závodu Milan Kubíček.

V Trutnově firma ročně vyrobí zhruba 20 milionů klíčových komponentů pro automobilový průmysl. Používá přitom nejmodernější výrobní, měřicí a laboratorní technologie. Aktivně spolupracuje rovněž s trutnovskými středními školami a předními českými univerzitami. Podporuje ale i vlastní talenty, snaží se využít potenciálu současných zaměstnanců. I ti, kteří začínají ve firmě v dílenských provozech s manuální prací, mají možnost výraz-

ného kariérního růstu. Úspěšně fungující speciální program kariérního růstu má Vitesco Technologies zavedený už dlouhou dobu.

„Potřebujeme, aby se náš personál dál rozvíjel a vzdělával. Za poslední dobu jsme povýšili každý druhý rok více než 100 zaměstnanců na vyšší pozici,“ poukazuje Kubíček na kariérní mapu, okolo které zaměstnanci procházejí cestou do provozu. „Všichni vědí, co musí splnit, aby se dostali na vyšší pozici. A že když se snaží a chtějí, tak se na ni opravdu můžou dostat,“ říká Kubíček.

Pro Vitesco Technologies s více než 2000 zaměstnanci je klíčová firemní kultura. Kromě příjemného pracovního prostředí nabízí zaměstnancům i pestrou nabídku benefitů. Například vlastní autobusovou dopravu či pravidelně pořádané společenské akce.

Poslední rok přinesl ještě další pozitivum. Povedlo se sžít s novým názvem firmy Vitesco Technologies, která byla ale po dlouhá léta známá jako Continental. „Jednoznačně to hodnotíme pozitivně. Zůstali jsme i nadále součástí Continentalu, ale máme vyšší míru vnitřní autonomie. To se ukazovalo posledního půl roku, kdy jsme dokázali opakovaně reagovat výrazně rychleji a pružněji,“ uzavírá ředitel trutnovského závodu Lukáš Rosůlek. ■

Volanovská 518, 541 01 Trutnov | Tel.: 800 800 552
Email: personalni.trutnov@continental-corporation.com
www.continental.jobs.cz | www.continental.com/cs-cz

Fotograf aktů a herec tvoří duo Malá sada

Jarek Plesar a Jan Vápeník. Dva muži z jednoho města. Z Hradce Králové. Oba umělci, ale každý z jiné branže. První známý fotograf, jehož dílo je vystaveno například i v galerii v Londýně. Je jeden z mála českých fotografů, který se věnuje umělecké kolorované fotografii. Takový druhý český Saudek, i když to přirovnání nemá moc rád, protože Saudka nekopíruje, jen používá stejnou techniku. Jedno mají ale společné, jejich díla jsou krásná. A druhý? Jan Vápeník! Dlouholetý člen uměleckého souboru Klicperova divadla a člen kapely Mastix. Nepřehlédnutelný herec s charismatickým hlasem, který se aktuálně prosazuje i v televizi, hraje například detektiva Špalka v seriálu Sestřičky. Společně tvoří folkové duo Malá sada, které spolu hraje tři roky.

☛ PETR NECKAŘ, FOTO: PAVEL MAREK, JAREK PLESAR

Potkali se náhodou: pili víno ve stejné restauraci. Jarek tam hrál na kytaru, Honzu jeho kytarové dovednosti zaujaly, oslovil ho, od té doby pódia i hospody, v nichž hrají, brázdí společně. Oba hrají na kytaru a zpívají, Jan skládá hudbu a texty, Jarek základní melodie melodicky šperkuje, je takovým, jak říká moderátor Václav Souček, hudebním přidavačem. A proč se duo jmenuje právě Malá sada? „V logu máme kytaru, panáka, sklenku vína a púllitr. To je prostě malá sada. Jsme jen dva čili také nic velkého,“ vysvětluje Honza. Jarek Plesar, který také dříve hrával s uskupením Mastix, říká, že se při hubě musí bavit muzikanti i posluchači, jinak je něco špatně. Ani pro jednoho z nich není účinkování v Malé sadě povoláním, ale zábavou. Jak se shodují, člověk se musí nějak bavit.

Malá sada je zkrátka formace dvou písničkářů. Říkají o sobě, že interpretují horor folk. Loni jim vyšlo CD s názvem No.1. Na webu malasada.cz je dokonce zdarma ke stažení jejich zpěvník. Žádná z jejich písniček se zatím nezaměřuje na Hradec Krá-

lové. „S Mastixem hrajeme jednu, která o Hradci je. Jmenuje se Černá díra. Je to taková punkárna o divadelním klubu,“ uvádí Vápeník.

Malý chlap s velkým srdcem

Jarek Plesar tvoří v Hradci Králové, kde má ateliér. Fotografování se věnuje od svých čtrnácti let, profesionálně od roku 2007. Studoval na Fotografické konzervatoři v Hradci Králové. Od roku 2008 je členem Českého svazu fotografů. Spolupracoval s filmařem a cestovatelem Petrem Kašparem, se kterým se jako dokumentární fotograf a kameraman podílel na několika úspěšných projektech. Nejčastěji fotí ženy – ženské tělo a motivy vztahu ženy a muže. Fotí akty, ale i svatby. A samozřejmě nejen to. Inscenovanými fotografiemi znázorňuje svůj pohled na život se vším, co přináší. Dobro i zlo, loučení i čekání, a to mezi tím: lásky, touhy, osamění, očekávání, zklamání či třeba výčitky. Ve výběru 101 nejlepších československých aktů pro rok 2013 byl jako jeden z patnácti fotografů zastoupen dvěma fotografiemi.

Je jedním z mála českých „matadorů“, který klasické fotografie ručně koloruje. „Jarek má obrovský cit pro dokumentární fotografii. Když jsme spolu začali hrát, byl u jednoho z koncertů Mastixu. Udělal z toho soubor fotek od přípravy na vystoupení až po koncert. Vynikající fotky. Má velmi vytříbe-

ný cit pro zachycení okamžiku,“ vysmekl pochvalu Vápeník. O Jarkovi říká, že je to malý chlap s velkým srdcem.

Modelkou může být každá žena

Určitě bude čtenáře zajímat, jak si fotograf aktů vybírá ženy pro focení. „Bud' mě někdo osloví s tím, že má zájem akty nafotit, ale výjimkou nejsou ani situace, kdy ženu, která mě nějakým způsobem zaujme, oslovím na ulici. Modelkou může být každá zajímavá žena a každá žena je něčím zajímavá. Za tu dobu, co fotím, se už nestydím oslovit cizí ženu na ulici,“ přiznává Jarek Plesar.

A jaká musí být modelka, aby ji Jarek fotil? „Nemusí to být modelka. Nejde to popsat úplně jednoduše. Musí mezi námi být určitá chemie, musíme si sednout. Musí mě zkrátka něčím nějak zaujmout. Třeba jen očima,“ popisuje fotograf. Předem a mnohdy dlouho do posledního detailu promýšlí scény, které bude fotografovat, ale stejně tak je schopný scénu vymyslet velmi rychle při kávě

s fotografovanou osobou, když je jí inspirován. Jako autor článku dodávám, že nechat se inspirovat ženami musí být jistě krásná práce. Jarek doplňuje, že jsou ale i situace, kdy nosí v hlavě to, jak bude scéna vypadat, ale dokud nepotká toho správného člověka, ať už ženu či muže, nedá si pokoj a hledá. Chodí ulicemi a rozhlíží se kolem sebe. I to tvoří nezastupitelnou část jeho práce. Chodit a dívat se. A které své fotografie si Jarek Plesar nejvíce cení? „Tě nejdražší,“ sdělí s humorem sobě vlastním Jan Vápeník. „Nejraději mám fotku Svoboda. To je ukřižovaná holčička na vlně,“ konstatuje Jarek Plesar, který už fotil i Jana Vápeníka, ale v tomto případě nešlo o akty.

„Vápno“ začínal jako kocourek Pižlivižla

Podívejme se i na Jana Vápeníka. Říká se mu „Vápno“. Po vystudování umělecké školy ve Zlíně odstartoval divadelní kariéru v Chebu v roli kocourka Pižlivižla. Dále hrál v Ostravě v Divadle Petra Be-

INZERCE

Sháníte finance na lepší bydlení nebo chcete začít spořit?

Rádi vás přivítáme v našem poradenském místě v Hradci Králové, Švehlova 450, a společně najdeme to pravé řešení. Lepší bydlení nemusí být drama.

Věra Faltusová, tel.: 777 192 202, e-mail: vera.faltusova@mpss.cz
Petr Kotrlý, tel.: 739 323 848, e-mail: petr.kotrlý@mpss.cz

Modrá pyramida

To nejlepší z Orlických hor

Vyberte si z již připravených balíčků v hodnotách **300, 575 a 1 100 Kč** nebo udělejte svým blízkým radost dárkovým poukazem **500, 1 000 nebo 2 000 Kč.**

Vánoční poukázky a balíčky

Farmy Třebešov opět v prodeji!

Dárkový balíček „M“

300,-

- 1 balení - zvěřinová klobása „Lucinka“
- jemná paštika - 0,300 kg
- divočák ve vlastní šťávě - 0,300 kg

Dárkový balíček „XL“

575,-

- 1 ks zvěřinový salám „fort“
- hrubozrná paštika - 0,300 kg
- 1 balení - zvěřinová klobása „šunková“
- 1 balení - zvěřinová klobása „třebešovská pikantní“

1 100,-

Dárkový balíček „XXL“

- 1 ks dřevěné prkénko s nápisem MATRIX
- 1 balení - zvěřinová klobása „šunková“
- 1 balení - zvěřinová klobása „třebešovská pikantní“
- 1 ks zvěřinový salám „uherský dvanáctěrák“
- 1 ks zvěřinový salám „fort“
- hrubozrná paštika se zvěřinou - 0,300 kg
- divočák ve vlastní šťávě - 0,300 kg
- jemná paštika se zvěřinou a brusinkou - 0,150 kg
- jemná paštika se zvěřinou a švestkou - 0,150 kg

Farma Třebešov s.r.o.

Třebešov č.p. 1, 516 01 Rychnov nad Kněžnou
E: info@farmatrebesov.cz, T: +420 778 438 043

e-shop
www.farmatrebesov.cz

zruče jako maxipes Fík a nyní působí v Klicperově divadle v Hradci Králové, kde si například zahrál žabu v inscenaci „Richard III“ (režie: David Drábek) nebo Ruského medvěda ve hře „Český les“ (také v režii Davida Drábka). Jistě je ale, a nejen díky své urostlé postavě, nepřehlédnutelný i v jiných hrách, například ve Figarově svatbě, Jedlicích čokoládě, Romeo a Julie a dalších. Začíná se prosazovat i v televizi. Hrál v několika českých seriálech, jako jsou Spravedlnost, Ohnivý kuře, Helena nebo Kriminálka Anděl.

„Vápnó“ vzpomíná, že se dal na divadlo proto, aby nemusel brzo ráno vstávat. Myslel si, že divadelní život bude velmi pohodový, nikoliv hektický. Mýlil se. „Mám dvě děti, takže vstávám ráno kolem šesté. Nehraju jen divadlo, ale dělám i muziku a jezdím do Prahy točit, takže času opravdu moc není,“ nezastírá. A jak je na tom fotograf? „Naštěstí není vázán zkouškami, ale je vázán zákazníky. Skutečnost je taková, že zpravidla začínám pracovat kolem jedné až druhé hodiny odpoledne, na druhou stranu taky často kolem jedné až druhé hodiny v noci končím,“ popisuje Jarek Plesar.

Bohémský život a práce, která baví

Herec se po představení domů také nedostane brzo. Po vystoupení se musí například odličít. A stává se, že pak diskutuje nejen o dojmech v divadelním klubu. Dalo by se tedy říct, že herec i fotograf prožívají bohémské životy. „Můžeme tomu

tak říkat, akorát bych si pod pojmem bohémský život představoval ještě více bohémskosti. Je to ale tím, že jsme oba vázáni rodinami. Máme za ně odpovědnost. Člověk se musí a chce věnovat dětem a ženě, úplně nechce, ale musí platit dluhy - hypotéky a podobně. Máme tak stejné povinnosti jako každý, akorát výhodou je, že děláme to, co nás baví. A to bych přál každému,“ konstatuje Jan Vápeník, interpret osobních songů, které jsou, jak říká, nezřídka zádumčivé. Ale takový je i život. Někdy je smutněji, někdy veseleji. ■

INZERCE

Salonky HK

Sledujte

regionální zpravodajský portál Salonky, který přináší online aktuality z Hradce Králové a okolí.

WWW.SALONKYHK.CZ

Zimní údržbu i v dnešní těžké době zajistíme

Na silnicích Královéhradeckého kraje jde stavební sezóna do finále. Podle ředitele společnosti ÚDRŽBA SILNIC Královéhradeckého kraje Jiřího Brandejse podobně jako v posledních třech letech byly na krajských silnicích, tedy II. a III. třídy, realizovány stavby přesahující jednu miliardu korun. „V letošním roce je to 33 staveb v hodnotě za více než 1 miliardu 300 milionů korun,“ řekl.

Koronavirová epidemie ovlivnila téměř všechny oblasti života a hospodářství, jak se s první vlnou vypořádala ÚDRŽBA SILNIC Královéhradeckého kraje? Jako celé hospodářství i naše společnost plnila veškerá nařízená opatření, která jsme důsledně kontrolovali. Výrobní část společnosti, tedy údržba silnic, pracovala bez omezení, technikům jsme umožnili na nezbytně dlouhou dobu práci z domova. Nicméně i při ztížených podmínkách nouzového stavu jsme plnili zadané úkoly, všechny stavby byly zahájeny v termínech. Věřím, že i díky důslednému dodržování všech potřebných opatření jsme během první vlny epidemie neměli mezi zaměstnanci žádný pozitivní případ.

Přibližte prosím vaši aktuální personální situaci? Je v důsledku koronavirové krize větší poptávka pro pracovních příležitostí? Pro jaké profese je obtížné najít pracovníky?

Personální situace v dělnických profesích je relativně stabilizovaná, ale po některých technických profesích je na pracovním trhu stále velká poptávka. Například do Jičína hledáme vedoucího i technika přípravy a realizace staveb. Ne každý ví, že naší činností není jen zimní a letní údržba komunikací, ale naše společnost pro Královéhradecký kraj zajišťuje i komplexní přípravu a dozor rekonstrukcí a oprav silnic a mostů. Jde o velmi pestrou práci, která se nevykonává pouze v kanceláři. Do náplně práce na těchto pracovních pozicích patří zajištění projektových dokumentací, potřebných dokladů pro získání stavebního povolení i dozorování staveb při jejich realizaci. Chybí nám ale také vedoucí mechanizace, který má na starosti organizaci práce kolem pokládky asfaltbetonových vrstev. Podrobnější informace k jednotlivým pozicím pro zájemce je možné získat na www.uskhk.eu v oddílu Kariéra.

Ovlivní váš obvyklý zimní provoz současná plošná opatření zavedená v souvislosti s druhou vlnou? Bude v případě nepříznivého počasí a sněhu možné zajistit dostatečnou sjízdnost na krajských silnicích?

Stejně, jako každý rok, máme na zimní údržbu silnic připravenou techniku, sklady jsou plné popyového materiálu, je zpracovaný Plán zimní údržby. Co nám dělá vrásky na čele, je současná epidemiologická situace, která významně zasáhla celou naši společnost a nevyhnula se ani naší firmě. Již začátkem října jsme přijali nad rámec celostátních opatření vlastní preventivní opatření, kterými chceme maximálně eliminovat možnost, aby se naši zaměstnanci nakazili mezi sebou. Nejlepší prevence je minimalizovat styk většího počtu zaměstnanců. Podle prostorových možností jsme na každém cestmistrovství umístili šatny minimálně do dvou místností, abychom rozdělili zaměstnance do skupin, které se vzájemně nebudou potkávat. Rozdělování práce na začátku směny nesmí trvat déle než 15 minut. Veškerá nutná školení jsou realizována distančně. Samozřejmostí je dezinfekce kritických míst, kde dochází ke styku většího množství zaměstnanců, například šatny, sociální zařízení nebo kancelář dispečera. K dispozici máme téměř 5000 litrů dezinfekce, 5 velkých a 15 malých generátorů ozónu. Důležitým článkem zimní údržby komunikací je dispečer, který pomocí příslušných nástrojů řídí výkon zimní údržby komunikací. Dispečery jsou jak zaměstnanci naší společnosti, tak i externí zaměstnanci. Abychom co možná nejvíce eliminovali možnost nákazy mezi těmito zaměstnanci, vybudovali jsme na každém z patnácti cestmistrovství další dispečerské pracoviště vybavené počítačem, příslušným softwarem a připojením. Cílem tohoto kroku je mít k dispozici samostatné pracoviště pro naše kmenové zaměstnance a samostatné pracoviště pro externí zaměstnance. Toto zdvojení nám navíc umožní provádět dezinfekci jednoho pracoviště generátorem ozónu bez omezení dispečerské činnosti, která probíhá 24 hodin denně.

Jak bude zajištěna údržba komunikací v případě, že bude část zaměstnanců zasažena koronavirem?

Pochopitelně, že se i na tuto situaci snažíme připravit. I když budeme dodržovat uvedená preventivní opatření, lze očekávat, že se absenci řidičů sypačů, jak z důvodu vlastní nemoci nebo z důvodu karantény, nevyhneme. Vše bude záležet na okolnostech, nejen počtu absencí na jednotlivých pracovištích, ale i konkrétních po-

větrnostních podmínkách v daném čase. Obecně lze říci, že při relativně malé absenci řidičů jsme schopni zimní údržbu zvládnout bez problémů a nebude nutné měnit postupy stanovené Plánem zimní údržby. Nakonec, i při normální sezóně jsou zaměstnanci nemocní. Pokud však dojde na jednom nebo více pracovištích k zásadní absenci řidičů a nebudeme moci obsadit všechny okruhy podle Plánu zimní údržby, přistoupíme na daném území k údržbě dle pořadí důležitosti. Nejdříve ošetříme komunikace I. a II. pořadí, a až potom pojedeme na komunikace III. pořadí. Tím dojde k prodloužení času ošetření vozovek především III. pořadí. Je třeba ale říci, že na III. pořadí je dle prováděcí vyhlášky k zákonu o pozemních komunikacích stanovena doba 12 hodin. My za běžných podmínek realizujeme údržbu komunikací ve III. pořadí za 4 až 6 hodin. Naší snahou bude i za ztížených podmínek zaviněných koronavirem stihnout údržbu komunikací ve III. pořadí do 12 hodin. Tak jako v minulých letech bude k dispozici webová aplikace Zimní obsluženost, kde bude na mapě Královéhradeckého kraje možné zjistit, kdy byl příslušný úsek komunikace ošetřen. Řidiči tak mohou lépe plánovat své cesty ještě před tím, než se na ně vydají. Aplikaci najdete opět na www.uskhk.eu od 1. listopadu 2020.

Lze vůbec plánovat rekonstrukce a stavby na krajských silnicích pro příští rok? Jaký je výhled?

Již připravujeme příští stavební sezónu. Na tuto činnost současná situace nemá zásadní vliv, protože příprava staveb je věc dlouhodobá a nám se daří připravovat stavby dle požadavků Královéhradeckého kraje. Na některé stavby máme již uzavřeny smlouvy o dílo, na další připravujeme výběrová řízení, aby je bylo možné na jaře 2021 zahájit. V tuto chvíli můžeme konstatovat, že v příštím roce budou realizovány stavby v hodnotě přesahující 800 milionů korun. ■

ÚDRŽBA SILNIC
Královéhradeckého kraje a.s.

Kutnohorská 59, 500 04 Hradec Králové - Pláče
Tel.: 495 540 211 | Fax: 495 533 973

E-mail: uskhk@uskhk.eu
www.uskhk.eu

Bývalá elektrárna se promění na centrum moderního umění

Nebourat, ale zachránit a vrátit někdejší slávu! I tak se dá stručně shrnout ambiciózní plán, který má revitalizovat jednu z posledních industriálních staveb v Trutnově. Pokud se vše podaří, změní se dnes už téměř zapomenutý objekt první poříčské elektrárny na unikátní galerii. Široko daleko nebude mít konkurenci. Výjimečná bude velikostí, i programovou náplní, slibuje trutnovská rodinná firma Kasper. Právě od ní nápad na velkorysou přeměnu vzešel.

PAVEL CAJTHAML, HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

Když přijdete před někdejší elektrárenskou budovu, dýchne na vás historie. Bez nadsázky. Více než sto let starý pětipodlažní dům zaujme velikostí a pohlednou fasádou z lícových cihel. Pokud by filmaři hledali dobovou romantiku, mohli by ji natáčet právě tady. Když ale vstoupíte dovnitř, je znát, že objekt byl v posledních letech nevyužitý. Haly

jsou téměř prázdné, po zemi se povaluje nepořádek - ocel, trubky, dřevěné trámy či rezaté dráty. V jedné hale jsou menší tlakové nádoby a pod stropem mostový jeřáb. Vše pozůstatky posledního využití budovy - výroby někdejšího ČKD Dukla.

Takový pohled bude ale brzy minulostí. Firma Kasper, která areál v roce 2011 koupila, se před čtyřmi lety rozhodla bývalou elektrárnu přestavět na Centrum současného umění. „Když jsme začali řešit budoucnost nevyužitých prostor, byly pouze dvě možnosti: buď elektrárnu zbourat a postavit na stejném místě nové výrobní haly, nebo objekty zrevitalizovat a využít pro něco jiného. Od začátku jsme se klonili k druhému řešení,“ vzpomíná Rudolf Kasper, zakladatel a jednatel firmy. „Budova bývalé elektrárny nám připadala natolik zajímavá a hezká, že z toho galerie vyplynula prakticky sama,“ přiznává jeho manželka Renata Kasperová.

Těšíme se na vás
každý den od 9 do 19 hod.,
v pátek a sobotu od 9 až do 21 hod.

parknavetvi.cz

Centrum, nebo chcete-li galerie se zaměřením na sochy a plastiky, dostala název EPO 1 (Elektrárny Poříčí 1). Ve spolupráci s náhodským Ateliérem Tsunami vznikly velkorysé plány. V pětipodlažní budově bývalé rozvodny mají být tři podlaží výstavních prostor pro menší 3D objekty, obrazy, grafiku i fotografie. Součástí objektu bude také depozitář a technické zázemí EPO 1. Největším prostorem se stane původní generátorovna a strojovna, ideální místo pro instalaci nadrozměrných a významných sochařských děl.

Letos v únoru se firma pustila do revitalizace. Dbá přitom na to, aby v exteriérech zůstal zachovaný původní vzhled. Interiéry budou kompletně zmodernizovány, vytápěny a klimatizovány. Nyní už má Kasper hotovou administrativní část - v moderním stylu, ale se zachováním mnoha původních prvků. Na ní navázala rekonstrukce bývalé strojovny, výměna oken a generální oprava střechy.

Proměna bývalé elektrárny v kulturní centrum je rozdělena do několika etap. Otevření funkční části se chystá na květen roku 2022. Úplné dokončení komplexu je ale plánováno až do let 2024 až 2025. Teprve tehdy bude zprovozněno celé zázemí galerie EPO 1. „Chceme pro Centrum současného umění vytvořit velmi kvalitní a nadčasové prostory. Budovy budou velmi kvalitně zrekonstruované a budou žít dál. Věřím, že díky tomu přežijí další generace,“ doufá Kasper.

Jenže přestavět továrnu na galerii je jen první krok. Bude potřeba pro ni mít atraktivní náplň. Dá se předpokládat, že lákadlem budou sochy, které se díky svým velkým rozměrům do jiných českých galerií nevejdou. Obří výstavní plochy s vysokými stropy dají umělcům šanci vystavit díla, která se objevují jen někdy a někde a nemožou putovat po galeriích jako například obrazy či fotografie. „Chceme se zaměřit na plastiky a sochy, protože prostory našeho centra si o to doslova říkají. Navíc máme k sochám vřelý vztah, v naší továrně spolupracujeme se sochaři a některá díla si sami kupujeme,“ připomíná Kasper. „Budeme se soustředit na větší až nadrozměrné výtvarné objekty, především na sochy. Chceme navázat spolupráci s našimi umělci, ale i se zahraničními - například z Polska a Slovenska,“ doplňuje Renata Kasperová. Tím se porčíská galerie bude výrazně lišit od většiny českých a evropských výstavních prostor.

V centru ale nebudou jen krátkodobé expozice. Kasperovi počítají rovněž s netradičními workshopy s umělci a mládeží, sochařům umožní tvořit přímo v galerii, spolupracovat chtějí také se školami a veřejnými institucemi. „EPO 1 bude jakýmsi

OK HOLDING®

Spoluvytváříme
a chráníme Vaše hodnoty

BROKER POOL

OK KLIENT a.s.
INVESTIČNÍ PORADENSTVÍ
ČLEN OK HOLDING

PARTNERSKÁ SÍŤ

OK BROKERS s.r.o.
PARTNERSKÁ SÍŤ
ČLEN OK HOLDING

DOTAČNÍ PORADENSTVÍ

AGRO
TEAM CZ
ČLEN OK HOLDING

OK GRANT
ROZVOJOVÁ SPOLUPRÁCE
ČLEN OK HOLDING

DOTIn
ČLEN OK HOLDING

INVESTICE

OK PROFIT a.s.
PARTNERSKÁ SÍŤ
ČLEN OK HOLDING

POJIŠTĚNÍ

OK GROUP a.s.
HODNOTOVÝ SPRÁVCE
ČLEN OK HOLDING

OK GROUP a.s.
HODNOTOVÝ SPRÁVCE
ČLEN OK HOLDING

Eurovalley
ČLEN OK HOLDING

YSAT
ČLEN OK HOLDING

IBS GROUP s.e.
ČLEN OK HOLDING

ÚČETNICTVÍ

OK HOLDING s.r.o.
TECHNICKÁ SPRÁVA
ČLEN OK HOLDING

POMŮŽEME K DOTACÍM I POJISTÍME!

Marek Pavelec
DOTIn s.r.o.

Gabriela Vránová
OK GROUP a.s.

Michal Weber
Agroteam CZ s.r.o.

mozkem a srdcem celého projektu. Zároveň ale chceme, aby z něj umění expandovalo do veřejného prostoru," upozorňuje Rudolf Kasper.

Budovat soukromou sbírku pro začátek Kasperi neplánují, i když je téměř jisté, že časem nějaká vznikne. Co už ale pomalu chystají, je velkolepé otevření centra, i když bude až v květnu 2022. Součástí slavnosti bude například reprezentativní sochařská výstava špičkových umělců. „Nechtěl bych v současné době nikoho jmenovat, protože koncept se teprve tvoří. Určitě se ale na první výstavě představí umělci, s nimiž dlouhodobě spolupracujeme, jako jsou sochaři Michal Gabriel či Čestmír Suška. Chceme, aby první výstava byla umělecky významnou a zajímavou, zaujala návštěvníky i odbornou veřejnost," naznačuje Rudolf Kasper.

V umělecké oblasti od začátku spolupracuje s ředitelkou Galerie města Trutnova Lucií Pangrácovou. „Umění není nikdy dost. Když za mnou zhruba před rokem pan Kasper přišel s ideou přeměnit původní objekt elektrárny na Centrum současného umění, byla jsem nadšena. EPO 1 necílí jen na Trutnov a okolí, ale také do Evropy. Mohla by to být perla regionu, která bude zářit až do zahraničí. Prostě unikát, neboť prostory mají úplně jiné možnosti, než byla veřejnost dosud zvyklá vidat, a nejen v Trutnově," uvádí Pangrácová.

Trutnov je sice v porovnání s Prahou nebo Hradcem Králové menší město na okraji republiky, Rudolf Kasper je však přesvědčený, že projekt výjimečné soukromé galerie se ujme. „Kdybych si myslel, že Trutnov pro takový projekt není dobrá adresa, tak tady už dávno nebydlím, nepodnikám a nečiním tyto kroky. Naším cílem je tady dělat to, co nás baví a máme rádi, tedy umění a jeho podporu. Cílíme přitom nejen na region a republiku, ale do budoucna chceme být významní minimálně i ve středoevropském kontextu," zdůrazňuje Kasper.

Prostorům první pořičské elektrárny by tak vrátil už zašlou slávu. Když před 106 lety zahájila provoz, dodávala elektřinu pro více než 60 měst a obcí. Nyní by mohla mnohem větší část našeho kraje, naší země a našeho kontinentu zásobovat špičkovým výtvarným uměním. Jak sám Rudolf Kasper říká - vždy, když svými penězi podpoří kulturní akci či instituci - kvalitní kultura vychovává. „Jak se na lidi kulturně působí, hlavně u mládeže, tak taková společnost v budoucnu bude," dodává. ■

Počet zakázek není omezen!

Testovali nás
a zvládneme to v pohodě!

www.pratr.cz

Riesling
Exklusiv
Ferdinand Mayr,
Rakousko

*Prosecco
DOCG*
Valdobbiadene
Val D'Oca,
Itálie

Syrah
Gran Reserva
Premium
Bisquertt,
Chile

Najděte i Vy svou pravdu.

Smyslná exkluzivní vína prodáváme už více než pět let. Během té doby jsme se stali jedním z největších dovozců v České republice. Mimořádná vína z **Itálie, Chile, Jihoafrické republiky, Nového Zélandu a Rakouska** – v aktuální nabídce je **26 druhů** – jsme pro Vás vybírali přímo v tamních věhlasných vinařstích spolu s prezidentem Asociace sommelierů ČR **MARTINEM PASTYŘÍKEM**.

„Už jen samotný výtět vinařství, od kterých Mountfield svá vína nakupuje, deklaruje jejich vysokou kvalitu. I přesto je však dlouhodobě prodává za velmi nízké ceny. Netradičním způsobem tak slouží svým zákazníkům. Je to chytré...“
říká Martin Pastyřík.

Mountfield